

Úvod do vztahu s Bohem

- *mluví* Dan Mohler

Dan Mohler - 29. 3. 2014

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **03**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Dan Mohler - Úvod do vztahu s Bohem - (kázání z 29.3.2014)

Díky, je skvělé, že zde můžu být. Wow, podívejte se na to, přišla spousta lidí. Mám na srdci nějaké věci, vždy tam něco mám, ale během chval na začátku jsem něco uviděl a vydám se tím směrem, protože tam bylo během chval moje srdce. Chci, abyste se se mnou nad tím zamysleli a pak uvidíme, kam to Bůh povede.

Zpívali jsme o tom, že Bůh nám dokázal svoji velikou Lásku. Někdy se velmi rychle staneme teologičtí, na zemi se vedou velké teologické debaty a někteří lidé sedí u stolu a umlčují druhé citováním z Písma, hádají se o Písmo - a to je úplně tragické. Čeho tím dosáhneme? Možná to, že obhájíme svoji "pravdu"? Nevím. Víte, že mít pravdu nic neznamena, pokud vaše srdce není správné? Vůbec pak nezáleží na tom, zda máte pravdu. Říkám si: "Co to děláme?" Zpívali jsme, že Bůh nám dokázal svoji velikou Lásku, a napadlo mě - a není to že bych vás zde káral, ale můžete být teologičtí a můžete mít velikonoční a vánoční mentalitu, kdy Ježíš je děťátko ve chlévě a nebo si zanedlouho Ježíše připomínat, jako ukřižovaného Božího Syna. Když jsme zpívali, že Bůh nám dokázal svoji velikou Lásku, tak si říkám: "Lidi, Bůh poslal svého Syna!"

Já nejsem nějaký komplikovaný člověk. Pokud mě neznáte a přišli jste si poslechnout nějaké velkolepé kázání, tak asi budete zklamáni. Opravdu nejsem nijak komplikovaný, naopak jsem jako dítě. Jsem úplně jednoduchý. Pokud by Evangelium bylo komplikované, tak bych ho nepochopil a stále bych byl v otroctví. Naštěstí je to jednoduché. Podívejte. Jsme stvořeni k Jeho obrazu - čtěte si svoji Bibli. Říká: "Učiňme člověka k našemu obrazu..." - Ale my jsme se nenarodili do Božího obrazu, ale do Adama. Jen abyste byli v obraze kam mířím. Římanům 5 učí, že jsme se narodili do Adama. Kvůli neposlušnosti jednoho to přešlo na všechny.

Jsme narozeni do Adama. Když Adam zhřešil, tak byl ztracen Boží obraz. Co je z těla je tělo, všichni jsme se narodili do Adama a všichni se potřebujeme znovu narodit. A to je na hony vzdálené nějaké modlitbě "abyste šli do nebe." - Ale přitom právě to udělala církev ze znovuzrození - "Modlitbu, abyste šli do nebe..." - Ale je to proměna života, je to pominutí starých věcí a učinění všech věcí nových. Ok? Takže znovuzrozený život není nadějí na požehnání, přízně a toho, že se Bůh postará, aby vám to doma fungovalo. Znovuzrozený život je nadějí proměněného života, pokud se s pokorným srdcem vydáte Pravdě. A potom může být v našich životech obnoven Boží obraz, můžeme odložit toho starého člověka a obléci nového. Koloským 3 říká, že ten nový člověk se obnovuje k plnému poznání podle obrazu Toho, který ho stvořil. Takže celé Evangelium je o obnovení zpět do Božího obrazu. Proto Ježíš zemřel na kříži.

Pravděpodobně vás jako dítě v nedělce učili - alespoň mně celý život říkali, že Ježíš zemřel na kříži, protože jsem hříšník. A Ježíš sice musel zemřít, protože jsme zhřešili - Ježíše to stálo život, aby zaplatil cenu za hřích - aby z nás hřích sňal, ale Ježíš nezemřel protože jsme byli hříšníci. Ježíš zemřel, protože máme určení, zemřel protože jsme ztracení synové a dcery. Zemřel, aby nám vrátil naše určení, náš potenciál. Když jsem vyrůstal, tak mi tohle nikdo neřekl, takže jsem si byl neustále vědomý hříchu. A když mi bylo 20, tak jsem přestal chodit do církve, protože jsem žil jako provinilý, protože ten Ježíš za mě zemřel na kříži a já nejsem schopen zvládnout žít správně. Upřímně, cítil se někdy někdo z vás také tak? A když pak nejste schopní žít správně, tak nechápete, jak by vás mohl milovat. A protože my se tolik ztotožňujeme s hříchem a lidskostí a máme mentalitu bídných pozemských červů, tak spousta z nás když vyrůstali neslyšeli, že máme mnohem větší hodnotu, než hřích, který jsme udělali, že máme potenciál. Že Bůh ví jak vypadáte, když On žije ve vás. Takže Bůh zaplatil cenu za vykoupení vašeho života, nejen za odpuštění vašich hříchů. Vy činíte pokání - to znamená, že začnete jinak přemýšlet, abyste umožnili milosti ve vás pracovat.

Pokud si nedáme pozor, tak církev obrátíme na to, že se shromáždíme, přijede někdo známý mluvit a my čekáme, co Bůh bude dělat. - A lidé přivedou potřebné, nemocné... Bůh je skvělý, On dělá spoustu věcí, viděl jsem Ho dělat spoustu úžasných věcí a i dnes zde bude dělat takové věci,

protože se za lidi budeme modlit. Ale za ty roky jsme se dostali na místo, že chodíme do "církve", abychom viděli, co Bůh může udělat a proto, co může udělat pro nás. A upřímně celý smysl toho, že se scházíte je, aby vás učinil více podobné Jemu. Evangelium není o tom, že vám Bůh má žehnat, ale o tom, že vás Bůh proměňuje. Mluvím na rovinu a řekl jsem to asi třikrát. Chci, aby každý zde rozuměl, že důvod, proč Ježíš prolil svoji krev byl, aby do vás opět dostal svého Ducha a svůj Život. Nemodlíte se nějakou modlitbu, abyste šli do nebe. Nebe přijde do vás!

Dokud jste nebyli znovuzrození, tak jste v sobě neměli žádný život. Byli jste technicky a vědecky živí, ale já mluvím o Božím Životě, o "sozo" - o Boží spáse. Takže vy v den svého znovuzrození oživnete, protože předtím jste neměli život. Takže On do vás opět vdechne život. Odkud ten život přichází? Přichází od Něho. "V den kdy pojiš z tohoto stromu, jistě zemřeš." - A zdálo se, že Adam stále žil, ale Boží obraz byl ztracen. Takže Adam se stal pouhým stínem toho, co byl stvořen. Ve skutečnosti ani nevypadal tak, jak byl stvořen, takže bych neměl říkat ani "že se stal stínem", jen chci, abyste si to mohli představit. "V den, kdy pojiš z tohoto stromu, jistě zemřeš." - Smrt, něco zemřelo, přišla smrt. Co se stalo? Zemřelo to, kým byl stvořen - zemřelo to, že byl stvořen k Božímu obrazu. - Ale Bůh nikdy nepřestal vidět pravdu o stvoření člověka.

Takže zpíváme: "On nám dokázal svoji velikou Lásku" - a já tak stojím a říkám si: "Bože, Ty nám už nepotřebuješ nic dokazovat, prostě to potřebujeme přijmout a porozumět tomu." - Za vše své jmění získat rozumnost. Řekli jste někdy toto: "Bože, pokud mě miluješ, jak to že se stalo toto? Bože, pokud mě miluješ, proč se děje tohle?" Měli jste někdy otázky ohledně svého života a potom jste pochybovali o Boží Láске? Lidé takto běžně uvažují. Ale měřítkem Boží Lásky nejsou nikdy okolnosti, Jeho Láska je již dokázaná. Potvrzení Boží Lásky se stalo ukřižováním Krista. My stále od Boha očekáváme, že nám bude dokazovat svoji Lásku, protože si myslíme, že to je o tom, co pro nás Bůh může udělat. Neustále zkoušíme Boží srdce a Boží Lásku a to je dílem pádu člověka - takto lidé myslí, protože myslí na sebe. Takže vyzýváme Boha a ani si neuvědomujeme, co vlastně děláme. A není to protože bychom měli zlé srdce, někdy to není ani chtěné, ale říkáme: "Ó Bože, já myslel že mě miluješ, proč to auto nejede líp?" A jsme opravdu našťvaní - "A proč mě propustili z práce? A jak to, že se to stalo oboje ve stejný týden? Bože, to je tragédie, já myslel, že mě miluješ." - Vidíte? To je cesta, která se člověku zdá být správná - "zdá se správná", ale když se podíváte, co působí, tak nepůsobí život, ale zkázu a smrt. - Protože to je sebestředná a sobě sloužící cesta a najednou máte problém s Bohem, nejste Ho schopni vidět jasně a máte otazníky. Je tolik nezbytné, abyste si ujasnili Boží Lásku a porozuměli, že On je tolik pro vás, že to je absurdní.

Při chválách, jak jsem tak stál, tak jsem si uvědomoval - Pán Ježíš Kristus přišel - byl Bůh a přišel - pokud je toto Evangelium pravda. Dovolte mi, abych se nad tím zamyslel. Pokud je Evangelium pravda, pokud se opravdu Ježíš narodil z ženy a opravdu byl Boží Syn, Syn člověka, a pokud zemřel na kříži, jak říká Bible - tak to je absurdní. Bůh celého vesmíru vidí takový smysl ve vykoupení člověka, že šel do lůna ženy. Tady blízko sedí jedna žena a je těhotná. A tohle udělal Ježíš. Ježíš, Boží Syn, vešel do ženy, byl tam skrčený 9 měsíců, prošel vším, čím jsme prošli ty a já, aby mohl být vůdcem našeho spasení, dokonalá oběť a naplnit to, co lidé nezvládli, a porazit ďábla v těle skrze Ducha. Takže Bůh porazil ďábla skrze člověka a naplnil to, co člověk nezvládl - Ježíš je druhý Adam, poslední Adam. Rozumíte? Bůh si musí lidstva opravdu cenit! Zamyslete se nad tím - to není nějaký velikonoční příběh. Bůh nechce, abyste na kříži viděli trpícího Spasitele. Chce, abyste viděli hřích prokletý na těle, na dřevě a že hřích již nad vámi nepanuje. Bůh chce abyste viděli, že někdo zemřel, aby někdo jiný mohl žít. Ježíš se stal tím, čím jsme byli my, s čím jsme byli spojeni, do čeho jsme se v Adamovi narodili - Ježíš se tím stal na kříži a to všechno bylo ukřižováno, abychom mohli opravdu žít.

Matouš 18 říká, že Ježíš přišel, aby "spasil co bylo zahynulo". Přišel zachránit - "sozo" - to, co bylo ztraceno. Co bylo ztraceno? Vaše identita/totožnost, váš osud, dědictví v Bohu, ale u Boha to nikdy nebylo ztraceno. Bůh i ve vašem nejtemnějším dni věděl, kým jste byli stvořeni. Ve vašem

nejvzpornějším skutku Bůh věděl, k čemu jste byli stvořeni a jaký je váš potenciál. Vidíte? Boží Láska je absurdní! My soudíme lidi podle jejich skutků a Bůh soudí lidi podle jejich stvořené hodnoty a smyslu. My soudíme lidi podle jejich slov a Bůh soudí lidi podle Svého slova. To je síla. My soudíme knihu podle obalu a pak nás již nezajímá obsah, ale Bůh se dívá hlouběji, protože ví, že tam je něco, co má cenu. Bůh říká: "Nesudte podle toho, co vidíte, ale sudte spravedlivě."

Apoštol Pavel říká v 2. Korintským 5: "Láska Kristova mě zavazuje" - to znamená motivuje, žene v před, je pro něj palivem, které ho pohání. Říká, že ho pohání Láska Kristova. Proč? Protože má za to, že pokud jeden zemřel, pak zemřeli všichni. Když Ježíš zemřel, tak jsme zemřeli i my. Rozumíte? Ježíš zaplatil cenu za všechny. Když Ježíš zemřel, tak jsme zemřeli my. Co to znamená? Že Ježíš byl učiněn hříchem. Hřích nám vládl a Ježíš zaplatil cenu - když Ježíš zemřel, my jsme zemřeli. Člověk ale stále musí činit pokání, stále musí porozumět milosti, spravedlnosti a obrátit se od jednoho k druhému.

Hodně se teď káže milost, která nespojuje milost s proměnou, a to je převrácená milost. Pleteme si milosrdenství a milost. Milosrdenství vám dává šanci i když si žádnou nezasloužíte a nemáte. Ale milost vám umožňuje změnit se. Milost je Boží proměna. Hodně se teď káže milost, která je napohled skvělá, ale nemá nic společného s proměnou a Bůh nedává milost bez proměny, protože k tomu je milost určená. Milost je jako Boží dílo, Boží nástroj. - Vy věříte tomu, co je v Bohu možné, věříte tomu, co o vás Bůh říká, věříte tomu, jak vás vidí, věříte tomu, čeho Ježíš dosáhl, a vyjádříte to Bohu na skrytém místě - a přijde Milost a učiní ty věci vaší skutečností a rozsvítí se vám. Pak se najednou nesnažíte žít lépe, nezkoušíte být v pořádku, nezkoušíte mít "dobrý den". Potom jste absolutně svobodní, protože si uvědomíte, že Bůh je váš Otec, vy jste Jeho dítě a On žije ve vás. A potom již nejste člověk zavalený problémy, který se modlí k Bohu ohledně svých problémů, ale jste Jím přemoženi a vidíte věci úplně jinak. Potom najednou lidé nemají moc vás ovládat, určovat a říkat vám to, kdo jste. - To se stává i dobrým "křesťanům" - mají tři důvody, proč nejsou tam, kde by měli být, ale když se podíváte na seznam jejich důvodů, tak ani jedna věc není Pán. "No já bych byl, kdyby nebylo... kdyby se nestalo..." - To je cesta, která se ZDÁ být správná - pouze se zdá být správná a když se podíváte na ovoce, které přináší, tak víte, že nemůže být správná, protože vám to dává svolení, abyste zůstali stejní, a ospravedlňuje to váš stav. Uvědomujete si, že nejste kde byste měli být a to je už úroveň odsouzení. To si už uvědomujete, že jste kdesi vzadu a mohli byste být jinde.

Slyšel jsem lidi říkat: "Vím, že nejsem tam, kde bych měl být, ale to je protože ..." - a mají tři důvody a vypráví vám to, co zažili... Tohle vám jen garantuje, že zítřek bude stejný jako včerejšek. A přitom nic z toho neobstojí ve světle Pravdy. Proč bych vám dovoloval, abyste o mně rozhodovali, když mi nyní Ježíš úplně jasně ukázal, kdo jsem? Víte, proč? Protože jsme se narodili do Adama a tím potřebujeme jedni druhé, aby nás milovali a abychom díky nim získali hodnotu/smysl. - A já jsem našel svoji hodnotu v NĚM. A nyní jsem obnoven zpět k Lásce, takže vás můžu vidět jasně, a na místo, abych vás potřeboval, tak vás můžu milovat. Nyní už nemůžete zlomit moje srdce, nyní můžete z mého srdce jediné vytáhnout soucit. Rozumíte? Takže jsou pryč dny zranění, dny zklamání jsou vyřízené. Řeknete: "Ty zapíráš!" Ne já jsem v NĚM! Můžete si vymyslet jaký chcete důvod, abyste takto nemuseli žít, ale takto žil Ježíš a On neřekl: "Zpívejte mi a modlete se ke mně." - Ježíš řekl: "Následujte mě!" Takže myslím, že budu následovat Ježíše!

"No ale oni mě zranili!" - Jedině protože jste zranitelní kvůli tomu, jaký máte pohled, protože od lidí stále očekáváte a pak máte nenaplněné očekávání a stane se to jedním z důvodů na vašem seznamu. Potom máte problém přijít do církve, protože "křesťané" jsou takoví a makoví. Pokud na tom jsou tak špatně, tak právě proto byste tam měli jít tím víc, takže je běžte milovat, vysvobodit je, běžte jim pomoci, dejte jim dobrý příklad a zařte! Vidíte? Pád člověka nás naučil myslet na sebe. Ale Ježíš přišel a myslel na nás a na Království a řekl: "Následujte mě." To, že Ježíš přišel, mění úplně všechno! Podívejte, pokud nemyslíte na sebe, tak ani nemůžete být zraněni. Pokud myslíte

na druhé a na Království, tak budete pokládat život za druhé. Pokud myslíte na sebe, tak vás někdo zklame.

Bavili jsme se o tom s pastorem Royem. Pokud bych od něj něco očekával, pokud bych od něj něco potřeboval, nebo bych potřeboval, aby mě Roy potřeboval, pokud by mě to živilo a něco jsem z toho měl, tak pokud by se zdálo, že mě nepotřeboje, tak bych se cítil nedostatečný a nepotřebný. Pak bych se musel snažit najít něco, aby mě potřeboval - a to by mohlo skončit hodně divně. Rozumíte? Fuj. Roy má před Bohem žít důvěryhodně, čestně, charakterně a s integritou, s čistým svědomím před Bohem, s odkrytou tváří. Je to tak? Ale pokud já budu od Roye něco očekávat, pokud budu kvůli sobě něco potřebovat, tak Roye vystavuji tomu, aby mě zklamal a selhal, a já abych ho viděl pro to, co nezvládl. A pak když uslyším jeho jméno, tak bez ohledu na to, jak je obdarovaný, pomazaný, jaký udělal pokrok v Bohu a v Království - tak budu moct myslet pouze na to, jak mě zranil nebo nenaplnil moje očekávání. Vidíte, jak se klameme, pokud je to ve skutečnosti celé o nás a přitom zpíváme, že to je celé o Něm? A pak se snažíme Boha protáhnout uchem jehly našeho života, snažíme se, aby pro nás něco udělal. Ale vy máte protáhnout život uchem Boží jehly, abyste mohli jasně uvidět, jak váš život ve skutečnosti vypadá. Protože vy nemáte tolik problémů, jak si myslíte. Myslím to vážně.

Nejvíc mě na Těle Kristově znepokojuje, že nerozumíme tomu, že jsme křesťané pro to, abychom se stali Láskou. A Láska nepočítá křivdy, protože nehledá svůj prospěch. Láska nikdy neselhává. A říkám vám, že Láska je nejmocnější síla přimluvy na zemi. Protože pokaždé, když se modlíte z místa Lásky, tak váš motiv je křišťálově jasný a vaše modlitba jde přímo do nebe. Protože se nemodlíte kvůli zranění, frustraci a není to jako: "Bože kde jsi byl?" Rozumíte? Říkám vám Láska je úžasná, protože když se tak modlíte, tak je to všechno pro Jeho jméno a pro lidi, za které věříte. - I kdyby ti lidé udělali něco úplně šíleného...

Mám jednoho přítele se kterým jsem se nedávno setkal na místě, kde jsem kázal, a říkal mi, jak vypadá jeho život. Plakal a říkal: "Konečně je můj syn zpět, trvalo to dva roky a je to tak úžasné. Bůh zachránil celou moji rodinu, můj život.." Plakal a děkoval za Evangelium a to poselství. Říkal: "Došlo mi to, tento život je dar... Máme tuto krátkou příležitost..." - a říkal věci, které si vzal k srdci z toho, co kážu. Vrátil se domů a o týden později jeli se synem vyzvednout nějaké pizzy a čelně do nich narazil 51 letý opilý muž, který vjel do protisměru. Jeho syna zabil při nárazu, vystříhávali ho z auta hodinu a půl. Téměř zabil i jeho, skončil v nemocnici se zlomenými žebry, vnitřním krvácením... Během operace v nemocnici jsem se za něj mohl modlit přes telefon a on mi později telefonoval: "Ty ses za mě v nemocnici modlil?" - Ano, přes telefon, bylo to skvělé. Bavili jsme se a řekl mi, jak to bylo. Ted' je ještě v nemocnici a uzdravuje se velice rychle, ale jeho syn je pryč - a to nevrátíte. A on se přitom může jedinečně radovat, protože ví, že kdyby nebylo Ježíšovy krve, tak je ztracen. On si cení toho času, který spolu měli, je nadšený z té krátké příležitosti zanechat odkaz. Raduje se z proměny, kterou jako otec mohl vidět na svém synu a z toho, že jeho syn byl úplně smířený s Bohem.

Můžete ohledně toho mít milion otázek, ať již cynických nebo zmatených, ale pokud se podíváte na ovoce, které ty otázky přináší, tak zřejmě není dobré se na ně ptát. Co se vlastně stalo? Ten 51 letý opilý muž, který do něj narazil, přišel o 14 letou dceru, když do nich narazil opilý řidič, a jeho zraněné a zlomené srdce se z toho nikdy nevzpamatovalo a sám začal pít. Opilý řidič zabil jeho dceru a on se z toho nikdy nedostal. Zřejmě neznal jasné Evangelium a stal se dalším zatvrzelým člověkem. Víte, že do církve chodí spousta takových lidí? Začal tedy pít a hádejte, co se stalo - udělal někomu jinému to, co se stalo jemu - protože kvůli svému zatvrzelému srdci se sám stal tím, kvůli čemu se zatvrdil. A hádejte, co se chystá udělat ten otec? Protože se jedná o zabití, vězení a nevypadá to dobře... Ten otec se chystá jít za ním, milovat ho, plakat s ním a odpustit mu. Ten člověk má sice zatvrzelé srdce, přišel o dceru a neuměl se s tím vypořádat a tak se stal tím samým, ale srdce mého přítele se nemůže zatvrdit a ten řetěz musí přestat. On půjde sloužit Boží Láskou

tomu muži, který mu zabil syna. - To určitě přebije nějaké kampaně, sbírky a trefování se do opilých řidičů. - Ti lidé jsou zdevastovaní a bez Ježíše nemají odpověď. Neomlouvám tím lidi, tělo je bez Ježíše schopné čehokoliv. Buďte velmi opatrní s chlubením se v těle bez Ježíše, protože co odsuzujete, tím se stanete. To učí Bible. Takže ten otec půjde tomu člověku sloužit milostí. Vidíte? To je Evangelium, které kážeme.

Nechybí mu snad jeho syn? Chybí. Telefonoval jsem s ním a říkal: "Je to kruté, můj syn zde není, nemůžu ho obejmout, mluvit s ním...", ale říká: "Já se ale ani nemusím snažit být v pořádku, já prostě jsem v pořádku díky tomu, čemu věřím." A smíření s tím člověkem je ze všeho největší. A nevím co si myslíte vy, ale tohle je Evangelium, které nepřestanu kázat, protože to je Evangelium, které přinese pokoj a uzdraví všechna srdce. Protože sledujte - pokud je Evangelium skutečně pravdivé a syn toho otce je navždy s Ježíšem, tak to, co postrádá, je jen tahle krátká příležitost přirozeného života, na které tolik lpíme, na které tolik visíme. Zapomínáme, že jsme zde na Zemi pro život potom. Ve smyslu že nyní zanecháváte odkaz, který bude mluvit navždy. Dnes je jediný den, kdy bude dnes. Uvědomte si to. Již nikdy nebudete mít příležitost, kterou jste měli dnes, abyste chodili v Lásce, přinášeli pokoj, prokazovali milosrdenství a zářili světlem. Sice můžete mít problémy, otázky, starosti, přirozenou moudrost a takové to: "On řekl... Ona řekla..." - ano můžete, je to vaše privilegium, ale již nikdy nebudete mít dnes, abyste žili svůj potenciál v NĚM. Ale každý den, který žijete svůj potenciál v NĚM vás přibližuje ke dni, kdy to bude navždy mluvit jménem Krále, a vaše svědectví a váš odkaz do tváře toho všeho bude jasně mluvit: "Já jsem věřil!" Rozumíte? Navzdory všemu jsem věřil.

Málokdy se mi povede bez slz říct - teď to vypadá, že se mi to povede... Tak asi ne... Já chci být v nebi vzpomenut jako věřící. Protože pokud budu znám a zapíšu se do historie jako věřící, pak je vše jak má být. Mám pro vás novinku, je trochu vyzývavá a trochu usvědčující. - Život, který žijete ukazuje na to, čemu věříte - ne písničky, které zpíváte. Nemyslím to špatně. Ale realita je že to, jak žijete život, ukazuje to, čemu opravdu věříte. Žijete totiž to, čemu opravdu věříte. Rozumíte? To je důležité.

Pokud je Ježíš opravdu skutečný a opravdu přišel - čemuž věřím, že ano - zeptáte se: "A jak to víš?" - Já už jsem dávno za bodem, kdy bych jen věřil, ok? Pokud jste v nevěře, tak vás člověk jako já jedinečně našťve. Můžete se ptát na cynické otázky, ale já jsem s Ním byl, slyšel jsem Jeho hlas, můžu vám říct stovky věcí. Letíte v letadle, ráno se vzbudíte v místnosti, objetí, rozhovor, Jeho přítomnost - On je prostě skutečný! A pak se mě někdo zeptá: "A jak víš, že je skutečný?" - To jdete opravdu příliš pozdě a jedinečně se našťvete, když se mnou budete chtít o tomto mluvit. U mě již dávno skončila možnost o tom debatovat, ok? Protože: "Kdo přichází k Bohu, musí věřit, že Bůh je." -

Takže tím to máme vyřešené - Bůh prostě je. Ok? Takže Bůh je. A hádejte, jak jsem získal toto zjevení? - Byl jsem s Ním o samotě na skrytém místě, když jste se vy nedívali. Přestože si cením takovýchto setkání, tak to zjevení nezískáte chozením do církve. Pokud chodíte do církve, tak vás to k tomu zjevení může nasměrovat, ale to, co děláte s Ním na skrytém místě - to ukazuje, co opravdu vidíte a co vidíte, to se stane vaše realita.

Pokud děláte věci, které dělají všichni, abyste byli viděni - pokud zpíváte jenom když zpívají ostatní a nikdy nezpíváte, když jste pouze před Ním, tak zřejmě již máte svoji odměnu. Ale pokud byste překročili sebe, když se nikdo nedívá - protože na tom místě jste buď jedno nebo druhé. - Buď jste úplně mimo smysly a plýtváte časem, a nebo jste na něco důležitého přišli. Jedno nebo druhé. :D Líbí se mi ta pravděpodobnost. :D Buď jste praštění a potřebujete začít žít, a nebo Bůh je skutečný a je tam. A víra říká, že Bůh je tam a je skutečný! A když tomu porozumíme - budu trochu mluvit o tom, jak sundat ten závoj, protože někteří lidé, když jsou sami s Ním, tak se začnou cítit velmi nepříjemně. Protože vidí svoji hodnotu na základě toho, co udělali a co neudělali, žijí v různých úrovních odsouzení a mají obličej zahalený závojem. A pak i když pro NĚJ jste krásná nevěsta, tak vy byste si to ani nepomysleli. Spousta lidí s Ním nebývá o samotě na skrytém místě,

protože si začnou být tolik vědomí sebe a toho, co s nimi není v pořádku, že mají odsouzení a trvá jim 20 minut, než se dostanou přes sebe a pozvednou oči. Takže pak studujeme Bibli, zpíváme písně, máme křesťanské tričko, vyzvánění, spořič obrazovky, rybičku na autě - a přitom setkávání se s Ním se nám nějak nedaří. - A pak dovolíme, aby nás za křesťany označovaly všechny ty věci a máme je namísto toho, abychom Ho znali.

Nic se nevyrovná vaší možnosti/schopnosti být s Ním. Modlete se za nemocné, povzbuzují vás v tom, je úžasné, když jsou uzdraveni, že? - Ale to se vůbec nemůže rovnat vaší možnosti být s Ním. Nic se nemůže vyrovnat vaší možnosti "být s Ním". On za to zaplatil. On vás zve na to místo. Něco se stane, když si jdete čistit zuby do koupelny, zavřete za sebou dveře, zastavíte se, zvednete ruce: "Ctím Tě a uctívám Tě a děkuji Ti za Tvoji obrovskou Lásku. To, jak mě vidíš, mění můj život a cením si té hodnoty, kterou na mě vidíš. Bože, Ty jsi mě stvořil se záměrem..." - a mluvíte s Ním. A potom ani nevíte jak a zpíváte ze svého srdce a pokračujete i v autě a vůbec vás ani nenapadne zapnout rádio, protože jste již zaujati. A tehdy to začne být opravdu dobré. Potom už nikdo nezpívá pro vás, už to pro vás není program, není to: "Jó to byly úžasné chvály..." Ale: "Wow, toto jsou úžasné chvály..." Na tomto místě se změní váš život. Lidi, pokračujte ve scházení se, abyste se navzájem povzbuzovali v Lásce a dobrých skutcích, ale nikdy Ho nepoznáte, pokud se s Ním nesečkáte. A celé je to o tom "znát Ho". Ježíš řekl: "A toto je ten věčný život, aby poznali Tebe." - Neříká, abyste o Něm mluvili, kázali, citovali Jeho Slovo, ale abyste Ho znali. Najděte si co znamená to slovo "znát", je to velice intimní slovo. Věčný život je "znát Ho". Rozumíte?

Takže když se pak ráno vzbudíte, tak prostě víte, že On je váš Otec, a pak se ten den nesnažíte o to "být dobří křesťané". Kdo z vás někdy vstal a zkoušel žít dobře? To je trochu děsivé, ne? To se pak stanete svým vlastním soudcem, skeptikem, kritikem a kdo ví čím ještě. Pokud budete vstávat s tím, že budete zkoušet žít dobře, tak budete sami proti sobě. Řeknete: "Co to kážeš to je rouhání se! Všichni bychom se měli snažit žít dobře!" - Rozumím, co tím míníte, ale snažení se vám nepřinese změnu v životě. Vstávat s tím, že se budete snažit nehřešit - to vám nepomůže, ale vstávat s porozuměním, že jste učiněni spravedlností.. Pastor o tom mluvil, říkal "Bože, ty jsi vzal to fíkové listí a udělal jsi pro mě oděv, který mi padne jako kůže, přímo na míru.." - a mně se to líbí, mám ho rád, je to intimní a skvělé. Takže jste sami s Bohem.. Řeknete a to jsi byl v koupelně? Ano, není skvělé, že se před Bohem nemusíte ve sprše zakrývat? Víím, že některým dávám zabrat, ale.. :D

Ale vážně - spravedlnost - jste oblečeni spravedlností, vážně. Někteří z nás nejsou tak svobodní, jak si myslí a i když jsou s Ním, tak si jsou velmi vědomí sebe, vidí sebe. Proto s Ním lidé nebývají osamotě. Proto lidé volají pro radu, pomoc a modlitbu a slouží se lidem na lidské rovině. Něco sleduji, cítím to ve svém srdci. - Právě je zde spousta lidí, kteří zápasíte s tím být s Ním osamotě, setkat se s Ním, protože pokud jste osamotě, jste si vědomí sebe. A Bůh vás nechce takové. Pokud by vás Bůh viděl tak, jak se vidíte... - Pokud byste byli opravdu takoví, co vám na vás vadí, tak by Bůh neposlal svého Syna. Svolal by místo toho poradu, zda je vůbec nějaká naděje, že se změníte, a potom by teprve poslal svého Syna. Ale Bůh poslal když jste byli ještě hříšníci! Cena je již zaplácena! To uvědomování si sebe je v církvi problém.

Sledujte. Pokud byste byli tak špatní, jak jste pokoušeni si myslet, že jste, tak by vám na tom tolik nezáleželo. Pokud byste byli tak ztracení, tak špatní, nebo tak mimo, tak byste se s Ním ani nechtěli setkat! Lidé, kteří se chtějí Bohu přiblížit a cítí se přitom vědomí si sebe, tak ti na tom místě zápasí. Proč? Protože Evangelium se jich dotklo tak, že jejich srdci na věcech záleží a jsou nyní uvnitř živí, čistí. - Ale jsou podváděni, klamáni a schovávají se za závoj a přitom je potřeba ten závoj odstranit. Závoj odstraní takto - řeknete Mu: "Neomlouvám si svůj život, víím, že jsou věci, které se musí změnit, ale to se nikdy nezmění tím, že se budu snažit produkovat dobré ovoce, ale změní se to tím, že uvidím, že jsem dobrý strom, že jsi mě stvořil s potenciálem úžasných věcí. Bože vstupuji do Tebe a věřím, že mě miluješ, že mi odpouštíš a věřím, že Ježíšova Krev mluví lepší věci než

Ábelova. Věřím, že jsi mě obmyl, učinil mě synem, a děkuji Ti, že mě miluješ!" Pokud máte běžet dobře, tak musíte začít tam, kde Ježíš skončil. Pokud se budete snažit změnit sami sebe, tak to je marné. Budete si tolik vědomí sebe a budete se cítit, jakože selháváte, že časem ustanete v konání dobra. Protože pokud byste to mohli dokázat ve své vlastní síle, pak je Ježíš blázen, že zemřel, a vy si jednoho dne zasloužíte trofej a budete super-křesťané. Ale spravedlnost nezískáte tělem ani krví, ale životem podle Ducha. Nemůžete si zasloužit Boží spravedlnost, Boží spravedlnost přijímáte jako dar a uvědomujete si: "Wow, On je ve mně, to mění všechno!" Rozumíte?

Takže být s Ním osamotě je velmi důležité. - Neustále to slyším ve svém srdci. Nevím, proč jste sem dnes přišli vy, ale já jsem přišel pokleknout a říct: "Chci mluvit to, co Ty chceš mluvit." A právě teď něco tuším, slyšel jsem to ve svém srdci a viděl jsem ohromující věc. Viděl jsem, že spousta lidí zde by se cítili vědomí si sebe, pokud by s Ním chtěli být osamotě. Paradoxní je - pokud nebudete růst na tomto intimním místě - to je místo, kde se odstraňuje závoj, kde přichází vyjasnění vaší identity a toho, kdo víte, že jste. Jinak.. Divili byste se kolik lidí - a nezvedejte ruce, není to otázka. Pokud byste byli upřímní a já se zeptal: "Kolik z vás žije s tajemstvími, s věcmi, které o vás druzí nevědí, s věcmi, které porušují vaše svědomí, ale stejně je děláte?" Byli byste překvapeni, kolik lidí by zvedlo ruku. Nemyslím to nijak zle, ale ve svém srdci vím, že by ruku zvedla spousta lidí. A sledujte - i čtyři zvednuté ruce je příliš mnoho - takže když říkám spousta, tak se z toho nesnažte hádat, kolik tím myslím. Proč jsou čtyři ruce příliš? Protože pokud jste skutečně takoví, tak vaše svědomí je už porušené a vy o sobě máte menší a nižší mínění, než měl On, a podle Jeho mínění stálo za to poslat svého Syna. Bůh o vás smýšlí tak, že jste hodni, aby poslal svého Syna. Naopak podle vašeho mínění máte hodnotu toho, co děláte v skrytu. Vidíte, jaký je to protiklad? Nikdy se k Bohu nepřiblížíte, pokud se té věci nepostavíte v Něm. Doufám že to dává smysl.

Cítím, že Pán dnes nechce, aby lidi přišli na výzvu dopředu, to já na takovýchto shromážděních nedělám, ale volá lidi, abyste šli do Jeho přítomnosti bez ohledu na to, jak se vidíte, cítíte a co jste udělali. Ne abyste získali svolení dělat tu věc a zůstat v té věci, ale abyste ji konečně mohli vidět poraženou. Protože dokud nepřijdete k Němu, tak není žádná naděje, že by se ta věc mohla změnit. Pokud učiníte strom dobrý, jaké bude ovoce? Dobré. Dokud budete soudit strom podle ovoce, tak se strom nikdy nestane dobrým. Musíte strom soudit na základě Jeho milosrdenství, Jeho milosti, Kristova dokonání díla a musíte přijmout to, čeho Kristus dosáhl, a vidět se tak. Musíte se vidět tak, že jste toho schopní, ještě před tím, než se vůbec ovoce může změnit. Ježíš řekl: "Strom poznáte podle jeho ovoce." - A my jakmile to slyšíme, tak si říkáme: "Ach Bože..." a hned zkoumáme své ovoce. A hned nás možná napadne několik špatných věcí v našem životě a soudíme: "Tak tento strom není dobrý..." Ale Ježíš vůbec nemluví o tom, co tam slyšíme my. Říká: "Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce, proto poznáte strom podle jeho ovoce." - Předmětem každé věty a celého kontextu je vždy "strom", ale my přitom slyšíme "ovoce" a jsme zaměstnáni zkoumáním ovoce. A potom co někteří z nás v životě udělali, tak strom nemá žádnou naději... Opravdu.

Stačí jedna malá věc ve vašem životě, jedna malá věc, které si je vaše svědomí vědomo, ve které jste nečinili pokání, o které jste s nikým nemluvili, nepožádali o modlitbu, stačí jedna taková věc, abyste sami sebe vyřadili a bude vám bránit, abyste šli k Němu. A budete se schovávat za křesťanskou mluvu a atmosféru setkání, aniž byste byli opravdu s Ním. Tohle téma mám teď opravdu na srdci. To nikdy nedělejte, to se nazývá "chození do církve". Jsou zde lidé, které Bůh volá do své přítomnosti a chce, abyste sundali závoj a řekli: "Bože chci být před tebou opravdový, tahle věc je proti mému svědomí a Tvoje Láska je moje jediná naděje a možnost ke změně a svobodě. A nemůže za to nikdo jiný, na nikoho už nebudu ukazovat prstem a nebudu říkat, že jsem takový kvůli tomu, co udělal někdo jiný, všechny takové postoje zahazuji, protože to tu věc jedinečně posiluje. Nechávám veškerého obviňování a uvědomuji si, že takový nejsem, že jsem nebyl stvořen takový být. Moje srdce volá po setkání s Tebou, již dlouho jsem se s Tebou takto neseťkal..." - Jděte do pokoje, zavřete za sebou dveře a mluvejte takto k Němu. Objeví se slzy, emoce, Boží přítomnost -

pro některé lidi, co jsou zde, to bude to skvělý čas. Bůh po vás touží na tom místě.

Protože jsme k Němu takto nepřicházeli, tak potom namísto abychom žili ze svého srdce, tak jsme odkázáni na to "žít ze své hlavy". A pak vám vládnou vaše emoce, vaše postoje a názory se stanou vaším pánem a vy si ani neuvědomujete, co se děje. A potom vás určuje to, co vám běží v mysli. Podívejte, všechno to je milostí. Zamyslete se - pokud Ježíš je Bůh a opravdu přišel skrze lůno ženy, přišel v těle a udělal to, co udělal, byl bičován a pověšen na kříž - tak pokud bych zde stál a kázal: "Co si vlastně myslíme? Musíte dát Ježíši všechno! On tohle všechno udělal pro vás! Vzpamatujte se! Pokud vám na Něm opravdu záleží a opravdu Ho milujete, tak se těch věcí zbavte..." - Tak to by bylo úplně povrchní a odsouzení. - A někteří kazatelé takto kážou. Ale v tom není žádná milost, to je jen váš pokus reagovat ve vlastní síle, bez zjevení, bez srdce, bez vztahu. V podstatě je to váš pokus odvděčit se Ježíši za to, co pro vás udělal - a pak budete vždy cítit, že nejste dostateční.

Někteří z nejčistších lidí, které jsem kdy potkal, kteří ve svém srdci opravdově a upřímně milovali Ježíše, tak se cítí, že jejich život není dost dobrý a žijí ve skrytém odsouzení. Jsou to lidé, kteří dělají spoustu věcí a zastávají různé funkce a když s nimi o tomto budete osamotě mluvit, tak se neudrží a budou plakat. Za 18 let jsem viděl stovky takových lidí. Někteří z těch nejčistších lidí, které jsem potkal, obzvláště ženy. Nevím, proč se to děje hlavně ženám, ale ony cítí, že tolik milují Ježíše a že Mu tolik dluží, a mají pocit, že nejsou dost dobré, že co dělají není dostatečné, a pak se cítí, že jsou oddělené a že selhávají. A přestože On je tak dobrý, tak tahle věc je neustále odsuzuje. Zná to někdo?

Bůh touží, abyste s Ním byli na skrytém místě, chce s vámi mít společenství v jednotě s Ním. Vážně, abyste byli sami s Ním, bez ostatních věřících. My všichni dohromady tvoříme celek toho, kdo je On, ale je místo, kde jste pouze vy a ON, místo, kde jste spolu sami. To je místo, na kterém jsem byl odkojen, kde jsem vyrůstal. Duch Svatý mě vedl, abych za sebou zavřel dveře a prostě byl s Ním. A to je to jediné, co od počátku znám, to jediné co znám od doby, kdy jsem v 33 letech byl zachráněn. Prostě být s Ním. A zjistil jsem a vím, že On mě miluje, jako opravdu miluje! Vážně. Bůh mě vidí skrze Kristovo dokonané dílo a když to já přijmu, tak to do mě vloží takovou ctnost, vybuduje to ve mně čest, dokonce to do mě vloží disciplínu, kdy ani nemám sklony a věci, které jsem měl, než jsem dostal toto zjevení - ty věci zemřely v tom zjevení. Nesnažím se chodit zakousnutý do rtu a neudělat nějakou věc... Jsem prostě změněný! A my se tolik ztotožňujeme s naší schopností selhat, že si myslíme, že jsme nedostateční, a máme problém slyšet kázání, jako je toto, protože spousta lidí si myslí, že to je rouhání, protože jsme se ztotožnili s hříchem a myšlením, že budeme neustále selhávat, že jsme stále hříšníci, ale alespoň že nás Bůh miluje a zemřel za nás. - Potom je pro vás Láska záhadou a ani netušíte, jak by vás mohl milovat, když to tak nedáváte. Pak pro vás Láska není ani dosažitelná, protože je pro vás záhada - protože se hodnotíte na základě vašeho života a díváte se, jak za vás Ježíš mohl dát svůj život. Potom je Láska neosobní a nedokážete se s ní ztotožnit. Rozumíte?

Boží Láska neměla být nikdy tajemstvím/záhadou. Zeptám se teď na něco a budu potřebovat, abyste byli pokorní. Kdo z vás v minulosti - nemusí to být až dodnes, ale někdy v minulosti a možná dodnes - kdo ve svém srdci zápasil s otázkou: "Proč a jak by mě Bůh mohl milovat tolik, jak se káže?" Kdo zápasil s takovou myšlenkou? Buďte upřímní. To je spousta zvednutých rukou. To není obvinění, není to hanba vám, jen tím chci ukázat, že tohle je skutečný problém. Takto pracuje mysl, protože vy vidíte svoji hodnotu na základě života, který jste žili a vaše hodnota přitom pochází z života, který žil Ježíš a který dal za vás. A pokud začnete tam, kde Ježíš skončil, tak začnete běžet dobře. Takže se musíte začít počítat za vskutku mrtvé hříchu a nepřicházet k Bohu jako hříšníci. Nemůžete přijít k Bohu s tím, že budete slibovat, že tu věc přestanete dělat, protože se s tou věcí budete stále prát. Vy musíte přijít k Bohu a říct: "Díky za světlo v mém životě, uvědomuji si, že takový vůbec nejsem, není to přijatelné, nebyl jsem tak stvořen a přitom ta věc chytila moje

srdce a zkouší mě vlastnit a zdá se, že mě ovládala víc, než si umím připustit, ale Pravda je, že můj život má mnohem větší hodnotu, než ta opakující se věc, a Ty jsi to dokázal tím, že jsi zemřel na kříži! Jsem více, než jsem si uvědomoval a vstupuji do Tebe a děkuji Ti, že mě začínáš posilovat, dáváš mi moudrost a porozumění. Bože vydávám se Ti a děkuji Ti za krev Ježíše Krista!"

Vidíte? Nebyli jsme učeni abychom šli navzdory tomu všemu na to místo vztahu a obecnství. A přitom to je místo, kde jsou ty věci Milostí zlomeny, zničeny a spadnou z vás. A potom najednou opravdu věříte, že je možné být spravedlivý v Božích očích, i když náboženství a zákonictví říká: "Kámo, ty nejsi spravedlivý, musíš se změnit!" - Ale právě proto jste na tom místě, protože potřebujete změnu. Ale pokud byste se mohli změnit vlastním úsilím, tak potom zapomeňte na Milost, potom Evangelium není důležité a máme pouze hromadu vítězů a poražených, nebo vyvýšená a snížená místa - ale ne, pahorky byly sníženy a údolí vyvýšeny, vzpomínáte? Každá hora snížena a každé údolí vyvýšeno - všichni jsme na stejné rovině. Je to milostí skrze víru, je to spravedlnost, která nese ovoce ke svatosti. Nezpůsobí to vaše disciplína, vaše snažení a touha. Jinak bychom měli některé úžasné křesťany a jiné hrozné křesťany, některé opravdové křesťany a některé pokrytce. Nemyslím si, že je tolik křesťanů pokryteckých, jak si myslíte, kteří chodí pravidelně do církve. Myslím, že ti lidé zápasí s krizí identity a nerozumí Boží Lásce, která je osvobodí. Nerozumí Božímu milosrdenství a Boží milosti a tomu, jak spolupracují jako tým, aby vás přivedli na vyšší místo, než jste kdy v životě chodili.

Lidi, křesťanství plyne z vašeho bytí. Nechci, aby zde byl byt jediný člověk, který zápasí a velmi se namáhá. Vůbec si nepamatuji, že bych se někdy dřel, abych byl křesťan. Řeknete: "Křesťanství - křesťanský život je těžký!" - Tak to máte na křesťanství úplně špatný pohled. Křesťanství je takto jednoduché. - Ježíš zaplatil cenu, vzal na sebe to, co jsem byl já, abych si mohl obléci to, co je On. Takže On se vyměnil se mnou, zemřel a opět vstal pro mé ospravedlnění, takže já můžu stát před Bohem spravedlivý, jako bych nikdy nezhřešil. A jediné, co je na mně, je upřímně o to stát a musí mi záležet na mém jednání, kdy mu chci sloužit, kdy chci sloužit tomuto Evangeliu z pozice synovství, a kdy můj život bude odpovídat "Dobré zprávě". A budu podle toho mluvit k Bohu v modlitbě a milost mě zmocní stát se tím, po čem moje srdce touží. Takže potom se nemusím kousat do rtu a zkoušet nehřešit! Rozumíte? Tohle je tak úžasné, že ve vás zůstává radost. Ten vztah máte, aby vaše radost byla úplná. To je napsáno v 1. Janově epištole. Jan říká: "Píšu vám tyto věci, aby vaše radost byla úplná." - A my se přitom snažíme najít radost skrze věci, lidi, události a naše radost jde potom nahoru a dolů. Ale naše radost pochází z Dobré zprávy, která je naší velikou radostí. Je to dobrá zpráva o veliké radosti - jakmile to uvidíte, tak vás to dostane. Je to "Dobrá zpráva - veliká radost". Rozumíte?

Takže pokud se podíváme na to, jak vypadají průměrné lidské životy a vytrvalost lidí, tak si uvědomíme, že asi Dobré zprávě úplně nerozumíme. Protože dobrá zpráva znamená velkou radost. "No jo, ale ... bratře." - Ne, to je podvod, takové to "Ano, ale" - to je lež! Víra říká Dobré zprávě: "Ano!" Víra se postaví tomu "Ano, ale" a řekne: "Ne, kde Ježíš skončil, tam já začínám, a zde skončím. On je původce, On je i dokonavatel. Všechno Ním začíná, vše je skrze Něj a všechno Ním končí." A takové to "Ano, ale" - to jsou lži. "No ale bratře ty nevíš, čím procházím!" - No a čím prošel On, aby vám dal úplně jinou totožnost/identitu, abyste věci viděli jinak, bez ohledu na to, čím procházíte? Pokud myslíte pouze na to, čím procházíte vy, pak úplně minete to, proč On je ve vás! Rozumíte?

Je zde pár lidí, ke kterým moje srdce volá. Nevím, kdo přesně jste a pokud se někam podívám, tak si nemyslete, že mluvím o vás - nevím a nechci to vědět. Ale přesně vím, kdy mluvím k lidem, a celkem vzácně jsem si toho tolik vědomý. Bůh bude mluvit ke 3, 4, 5, 7 lidem a ostatní bude brousit pravdou, jen aby dnes zasáhl několik srdcí. Pokud jsme se dnes sešli, aby si pár lidí sundalo závoj a vstoupili do Něj jako nikdy předtím, aby přijali a věřili, že jejich život stojí za to žít, tak to je velká věc!

Moc rád jsem tě viděl, jak na pódiu zpíváš, je skvělé vidět tě zpívat. Když jsem zde byl poprvé, tak jsem ve tvém životě viděl jednat vykoupení, když jsme se modlili. - Ježíš je dobrý, že? Vzal tvůj život a udělal z něj takový, k čemu byl původně stvořen, život oprostěný od lží, od špatných rozhodnutí. Pak vidíte člověka a ani nepoznáte, že někdy učinil špatné rozhodnutí. A když jsem se na tebe díval, tak jsem si říkal: "Ta ale vyrostla v milování Ježíše!" Kdo ví, že Bůh je Láska a Láska nikdy neselhává? Takže Bůh nikdy nezměnil smýšlení o vaší identitě a určení, bez ohledu na to, co jsme udělali a prožili. || Cením si Evangelia, cením si toho, co Bůh skrze Evangelium dělá pro svůj lid. Ale pokud mineme pointu Evangelia, pak jsme oklamáni.

Zůstali byste v úžasu, pokud bych se zeptal otázku: "Kolik lidí si dovolilo právo být našťvaní na Boha a byli jste na Boha našťvaní a to i v poslední době?" - Divili byste se, kolik rukou by se zde zvedlo. Víím to ve svém srdci. A to je úplně oklamání a ukazuje to na to, že vůbec nerozumíme vztahu s Bohem, že Ho jen zkoušíme. A myslíme si, že Bůh je zde pro naše dobro, ale my jsme zde přitom pro Jeho jméno! My jsme zde, aby naše světlo před lidmi tolik svítilo, a přitom se divíme, proč nám neodpověděl na modlitbu. To bude asi ten důvod, protože to vypadá, že to je celé o vás. Pokud je váš vztah podmíněný tím, jak jsou zodpovězeny vaše modlitby, tak ani žádný vztah nemáte, máte jen poskoka! To pád člověka vám dovolil a umožnil takto myslet. Ale On je živý Bůh, všemohoucí Bůh a On je Otec! Rozumíte?

Zatímco jste si nezasloužili vůbec nic, tak Bůh dal svého Syna na kříž, protože vaše stvořená hodnota si to zasloužila. Vy jste si nezasloužili nic, ale vaše stvořená hodnota vyžadovala kříž. Vaše dědictví, váš potenciál, vaše určení volali a Láska řekla: "Ano!" Vy jste si nemohli zasloužit vůbec nic a nic jste si nezasloužili. My jsme ubližovali sobě i ostatním tím, že jsme říkali: "Ale já jsem nebyl tak špatný..." - Slibuji vám, že jste byli úplně něco jiného, než Jeho obraz! Už jen ten postoj mluví za vše. Takové to: "No a co..."

Pokud jste dotknutelní, budete dotčeni. Zjistili jste to? Zjistili jste, že pokud jste v životě dotknutelní, tak se vás někdo dotkne? A co když nebudete dotknutelní? Řeknete: "Ale bratře, všichni jsou dotknutelní..." - Ježíš nebyl dotknutelný, Ježíš byl Láska a řekl: "Následujte mě!" A o to nám jde, ne? Abychom byli jako On. Takže křesťanství není chození do "církve", ale "být jako Kristus". Křesťanství nejsou denominace, hádání se o doktríny, ale být jako Kristus. Protože pokud se přeme o doktrínu na úkor hodnoty těch druhých, tak dokazujeme, že jsme úplně daleko od srdce Evangelia. Tím se jen považujeme za ty, kdo mají pravdu, na úkor všeho, a pak zjistíme, že jsme mimo - pokud se to nezmění. Slyšíte?

Křesťanství je celé o tom "být jako Kristus". A nikdo v Něm za vás nemůže žít lépe, než vy sami. Vy a On - vy jste ti jediní, kdo to za sebe můžete žít. Takže pokud se snažíte nalézt sebe skrze kohokoliv jiného, tak budete podvedeni, svedeni. Pokud najdete sebe skrze Něj, tak budete moct mít s ostatními skvělé vztahy. Rozumíte? My jsme se snažili najít sebe skrze druhé, skrze dobrou církev, skrze dobré vztahy, skrze poradenství, službu, skrze něco, kam jsme zapadli a kde jsme byli užiteční, kde jsme uplatnili nějaké nadání nebo dar... A potom když se představujeme, tak to vypadá, jako kdyby tady bubeník Bob... Kdybych poprvé přišel sem do církve a Bob by mě zdravil namísto: "Ahoj, je skvělé, že jsi zde, já jsem Bob...", tak by mě zdravil jako: "Ahoj, já jsem bubeník." Ne, on je Bob dávno před tím, než je bubeník a je syn dávno před tím, než bubeník. Ale někdy se identifikujeme tím, co děláme, namísto toho, čím jsme se stali. Rozumíte? Takové to: "Ahoj, rád tě poznávám, já jsem tady starší..." - Tato mluva mě znepokojuje, nesoudím to, ale znepokojuje mě, že se identifikujeme podle toho, co děláme. Já vás chci znát pro to, co jste v Kristu, dávno před tím, než mě zajímá, že jste zde ve staršovstvu. Rozumíte?

Sledujte. Past je v tom, že pokud svoji hodnotu vidíte v tom, co děláte - ne že byste si nemohli z celého srdce užívat to, co děláte, ale past je, pokud v tom je vaše hodnota. Předtím jsem o tom mluvil s pastorem, že někteří lidé prostě potřebují "být potřební". A to je divné. Někteří lidé slouží pro ocenění a snaží se, aby byli uznávaní, a pokud se jim nedostane uznání, tak je jejich srdce

zraněné, zatvrdí se a naštvou, a říkají si, že si jich lidé neváží, přestože oni pokládají svůj život. - Ale já myslel, že svůj život pokládáte z Lásky, ne abyste byli oceněni, takže proč jste tak zranění? A rozum a přirozená moudrost říkají: "No to jo, ale oni jsou nevděční, měli by si mě vážit." - Ne, pokud toto je motivem toho, co děláte, tak zkoušíte lidské srdce a úplně vám uniká, proč jste zde na světě. Obdobně kdybyste šli někam do církve, abyste zjistili, zda je tam Láska. - Měla by tam být, protože jste tam vy? :D Pokud s tímto jdeme do církve, tak tím ukazujeme, že v té chvíli nevíme, kdo jsme, a namísto abychom se dívali na náš vlastní život, tak se díváme na životy ostatních a to se pak stane naším důvodem pro to, kde se nacházíme - a přitom nic z toho není Ježíš. Rozumíte?

Když Bůh udělá v lidech spoustu dobrých věcí nebo se někde děje spousta dobrých věcí, tak se objeví malé potvůrky, které se snaží zničit úrodu. Snaha zredukovat něco na nějaké hnutí, ke kterému se pak lidé připojují, aby získali totožnost, protože tohle právě "frčí". Neustále narážím na jednu věc - a nikoho nepoučuji, nenapravuji - ale evidentně mě lidé dávají na Youtube a říkají mi: "Človče stále tě poslouchám, usínám při tvých kázáních..." - a to je skvělé, jsem rád, že vám to něco dává, ale poslouvejte - pokud vás to nevede k bližšímu vztahu s Ním a nevede to k tomu, že Ho více znáte, tak jen začnete mluvit "nové věci", které letí, adoptujete si nový jazyk, a úplně minete celý smysl. Znepokojuje mě - neustále mi domů volají mladí lidé a říkají: "Ahoj bratře, jsi skvělý..." a citují "jednohubky", které říkám aniž bych si to uvědomoval, protože nemám žádný plán, ale evidentně jsou věci, které hodně říkám. Oni je nazývají "jednohubky" a říkají: "Kámo, ty tvoje jednohubky.. 5 minut tvých jednohubek mi dalo víc, než jsem se naučil za celý život..." - Skvělé, akorát potom dodávají, že zápasí s tímto a tímto, že by se se mnou rádi viděli, abych se za ně modlil a podobně, ale citují mně ty jednohubky abych věděl, že mě poslouchají a znají je. Na tohle si musíte dát pozor. Lidi, mně je jedno jaké věci říkáte, staňte se více jako On skrze váš vztah s Ním. Jako není mi to jedno, ale snažím se tím říct, že to, co mluvíte, neříká nic o tom, kdo jste.

Když Bůh v církvi dělá věci a my to označíme jako nějaké hnutí, tak se tam sbíhají lidé, protože se identifikují s tím, čeho jsou součástí, namísto Toho, který žije v nich. Rozumíte? Já teď nepeskuji lidi, jen se nás snažím uchránit některých věcí, protože se nám stává, že do toho spadneme i když s dobrými úmysly a srdcem, které chce růst. Kdo z vás zná následující? Měli jste období povzbuzení, běželi jste dobře a najednou se nacházíte na místě, kdy je vaše srdce otupělé, zdá se, že už neběžíte tak dobře, nejste tak povzbuzení, jak jste byli, a potom se zase musíte povzbudit? Zná někdo tyhle stavy "nahoru a dolů"? Nemyslím si, že Bůh chce, abychom tak žili, On chce, abychom prostě byli neustále v Něm. Protože kdy mě Bůh nemiluje? Kdy není život v Něm skvělý? No tak, moje žena může mít ten nejabsurdnější den ve svém životě a dělat věci, které si ani neumíte představit, že by je udělala - a to by z vás mělo vytáhnout víc milosrdenství a Krista. Proč by můj den závisel na lidech kolem mě, když Kristus je ve mně?

Vy si myslíte, že nejvíce vás mohou zranit vaši nejbližší. - Ale to vás naučil život! Nejbližší lidé jsou přece ti, o kterých říkáte, že je milujete! A Láska nepočítá křivdy, protože nehledá vlastní prospěch. Neredukujte Lásku na "potřebuji tě". Jako: "Potřebovala jsem tě, nebyl jsi tam pro mě, zlomil jsi mi srdce, jsem rozervaná..." - A nyní si to ospravedlňujete, zavoláte poradci, abyste mu řekli, jak špatně se k vám partner zachoval. A pokud by ten poradce měl tušení co je Evangelium, tak by vašeho partnera poslal ven z místnosti a sloužil vašemu srdci. Tak to dělám já. Řeknu tomu druhému: "Mohl bys nás na minutku nechat osamotě?" - Ano - "Dobře za sebou zavři dveře, děkuji." :D Takto dělám poradenství. :D

No tak, protože my žijeme ve světě, kde záleží na věcech typu "ona řekla, on řekl...". Něco za něco, on řekl, ona řekla... "No já bych se takto necítil, kdybys... a běž z mé postele... Měl bys být více citlivý... Ty tomu nerozumíš, nebyl jsi na mém místě..." - A najednou si ospravedlňujeme všechno možné, co ale není Kristus. Kdy vůbec začne na Ježíši záležet? Kdy pro nás bude něčím víc, než jen velikonočním příběhem? Kdy bude něčím víc, než jen cestou do nebe, pokud se ta trouba vůbec někdy ozve? No tak lidi. Kdy pro nás začne mít význam všechno co žil, co řekl

a vyjádřil? Kdy to pronikne do mého srdce a změní to můj život tak, že budu ve světě, ale už nebudu ze světa? Kdy se pak budu dívat skrze jiné oči? A kdy za vše své jmění získám porozumění/rozumnost? Ne jen za něco, ale za všechno! "Moji lidé hynou pro nedostatek poznání." - Ale již necitujeme následující verš: "A já jsem jim dal poznání, ale oni ho odmítli." Ježíš je Pravda, ne nějaká pravda, ale ta Pravda. Ježíš není písmeny na stránce, On je prožitý život! Ježíš - Duch Svátý - Duch Pravdy!

Ježíš celou kapitolu věnuje tomu, kdy říká: "Vy říkáte, ale já vám říkám... Vy říkáte, ale já vám říkám..." Co tím říká? - "Pád člověka změnil vaši mluvu/myšlení, byli jste vyučeni jiné moudrosti, byli jste vychováni ve špatném domě. Následujte Mě, Já jsem ta Cesta, ta Pravda, Já jsem Život, Já jsem světlo světa." - Ježíš je mnohem více než odpověď na modlitbu nebo požehnání, nebo jméno zapsané v knize života! Ježíš je naše odpověď na život! Ježíš mi ukazuje kdo jsem, byl příkladem toho, jak jsem byl stvořen žít bez hříchu! Ježíš není jen můj zachránce, on je můj vzor pro život, On mi ukázal Cestu! A já Ho následuji. Rozumíte?

Je na vás, jak se zachováte. Můžete být zranění, mít problémy, můžete cokoliv chcete, je to na vás. Ale uvědomte si, že váš život je dar, že jste na Zemi pouze z jediného důvodu - Jeho obraz. Milost vás dnes opět vzbudila, aby vám dala další den, abyste vypadali jako váš Otec. Bůh vám nedal další den, abyste ho nějak přežili, ale abyste svědčili o Jeho obrazu a vaše světlo tak zářilo před lidmi. A pokud si nedáte pozor, tak úplně minete smysl toho, proč On je ve vás. Pak to je jen o požehnáních, zaopatření, průlomu, získání Boží přízně, prosperitě - a úplně minete smysl toho, že Duch Boží je v nás, aby nás proměňoval! Jste v pořádku? Vím že jsem teď trochu rozvášněný, ale byl jsem celkem klidný dlouhou dobu. :D

Neodbočil jsem od tématu, cítil jsem ve svém srdci... Cítím že Pán touží po lidech, aby přišli do Jeho přítomnosti. Chce abyste šli domů, vzali si chléb a víno, zavřeli se do tiché místnosti, kde budete sami. Abyste pozvedli oči a pokud budete muset 10 minut plakat, klidně plačte, ale ať to není pláč z odsouzení. Ať to je: "Zde jsem Pane, už se nechci schovávat, končím s naštváním, končím s žitím lži, končím s životem s porušeným svědomím." - A buďte s Ním dnes večer osamotě, buďte s Ním. Vezměte chléb a řekněte: "Ty jsi za mě dal své tělo, opravdu mě miluješ! Víš že jsem nebyl schopen... ale děkuji Ti za přijetí" - a věřte, že Bůh vás vidí jako víc, než to, s čím jste přišli do místnosti. Na tom místě musíte začít. Podívejte, necítili byste se špatně ohledně té věci, kterou jste udělali, pokud byste byli tak špatní, jak jste byli podvedeni si myslet, nebo kdybyste byli tak pokrytečtí a ztracení. Pokud by s vámi bylo vevnitř něco tak moc špatně, tak byste se ani špatně necítili, bylo by vám to jedno.

Lidé ke mně s pláčem přichází a říkají: "Pastore, nemůžu uvěřit tomu, co jsem udělal..." - A řeknou vám ty věci a pláčou u toho.. Stalo se někomu něco podobného? Někdo přijde a říká: "Musíme si promluvit." - Co se děje? - "Bůů...!" - A ti lidé nyní čelí tomu, co mi mají říct, a pláčou, protože se do něčeho zapletli a nyní se s tím přišli svěřit, vyznat to a doprovází to množství slz. Víte, že se takové věci stávají lidem jako jsem já a v pozici jako jsem já? Obzvláště když jsem byl ještě místní pastor? A většinou jsem jim odpovídal úplně stejně. Viděl jsem ty slzy, vyslechl jsem je a málokdy mě ta věc šokovala - a to tu věc neospravedlňuje, vy chcete aby se ta věc změnila. Oni k vám přijdou a myslí si, že jsou to, co udělali, a proto tolik pláčou. A já jsem se na ně většinou podíval, smál jsem se - a nezlehčoval jsem hřích, vzápětí to uvidíte. První věc, co jsem jim řekl bylo: "Jsem nadšený z toho, jak Evangelium očistilo tvoje srdce." - A oni to brali jako výsměch, jako bych to myslel cynicky, protože si říkali: "Čisté srdce? To má být vtip? Neslyšel jsi, co jsem ti právě řekl, že jsem udělal?" - Ano, slyšel jsem co jsi udělal, ale já vidím, kdo jsi! A pokud zůstaneme zaměřeni na to, kým se stáváš a do koho rosteš, tak se změní to, co jsi udělal. Ale pokud si začneš myslet, že jsi to, co jsi udělal [- hříšník a podobně...], tak jsme zpátky na začátku, jako by Kristus nikdy nezemřel. No tak, přesně tohle vás změní. Rozumíte?

Jedna z největších chyb, které děláme je, že si myslíme, že naše schopnost zhřešit z nás dělá

hříšníky. Ale NE! Vaše víra v Něj z vás udělá syny a obleče vás spravedlností - a to vám nedává svolení beztrestně hřešit, ale zmocňuje vás to, abyste žili svobodní od hříchu! A to změní váš život a slabé věci se stanou silnými a věci, které vás táhly, ztratí svoji moc a žádost, a jednoho dne se budete divit, jak vás to mohlo vůbec někdy táhnout, protože pak uvidíte jasně. Potom již nejste člověk, který se nějak vypracoval a který za to jednou bude potřebovat metál. Jen se před ním s pláčem skloníte, protože On je Pán a vy jste to, co jste, Boží milostí [, ne vašim výkonem.]. Bez tohoto Evangelia bych byl ten stejný žalostný člověk, který jsem byl v roce 1995, 9. června chvíli před sedmou hodinou.

Ježíš na dvou místech mluví o tom, aby vaše radost byla úplná - a to je tehdy, když chodíte v Lásce a své stvořené hodnotě. Apoštol Jan v 1. Janově mluví o tom, že vaše radost je úplná, když máte vztah s Bohem. Úplnou radost máte, když jste spravedliví před Bohem, když vidíte svoji hodnotu skrze kříž a vzkříšení Ježíše. Ne skrze to, jak vypadal váš život, nebo co vám udělali druzí. My jsme dovolili druhým určovat naši hodnotu aniž bychom si to uvědomili, dovolili jsme určovat naši hodnotu tomu, co lidé udělali, nebo neudělali, a strávili jsme bezpočet hodin tím, kdy se snažíme sloužit si navzájem a dostat lidi za to. A já vůbec netuším, co si to vlastně myslíme. Protože pokud opravdu porozumíte tomu, co říkám, tak nikdo ve vašem životě nebude mít moc na tím, co On udělal a co On řekl. - Spravedlivý bude žít z víry. A mohl bych si najít milion důvodů, proč bych nemusel být v pořádku, ale Ježíš již přišel a zdá se, že to úplně přemohlo všechny ty důvody! Rozumíte?

Mohl bych zde vyprávět svůj příběh, ale to není ten Jeho příběh. Říkám vám, že nemusíte Boha protahovat uchem jehly svého života, protáhněte svůj život uchem Boží jehly, a získáte jasný pohled na všechno, co jste prožili a čím jste prošli. Byl jsem teď v New Englandu a víte, co mně Pán řekl, abych mluvil? Řekl: "Vy se chováte a zařazujete jako New Englandané a přitom jste synové a dcery dávno před tím, než jste New Englandané." Oni totiž říkali: "My jsme takoví, protože žijeme tady." - Ale možná byste měli být jiní kvůli tomu, kdo žije ve vás! Poprvé jsem tento pojem použil před nějakou dobou, kdy jsem byl s překladatelem v jedné Asijské církvi v Kalifornii. Pán mě vzbudil v 5 ráno, Jeho přítomnost byla na mně a řekl: "Chci abys mluvil k těmto lidem na rovinu, nepohrdnou tebou ." A řekl: "Oni si cení svoji Asijskou kulturu nad Království a věří, že jsou na prvním místě asiáté, než lidé Království." A když jsem tam tohle s nadšením učil a vysvětlil, tak jste to měli vidět - slzy tekly všem lidem. Protože oni říkali: "Ale my asiáté jsme takoví, makoví... Jsme takoví, protože jsme asiáté..." - A potom se vidíte a zařazujete podle světa, ve kterém žijete, namísto podle světa, který žije ve vás. Rozumíte? Přesně tak to je i vašem životě, pokud se nevidíte přes Krista. Potom jste jen tak silní, jako je slabost kolem vás, a přitom ve vás žije Boží Království a je pak zredukováno na teologické vyznání, namísto manifestace života. Rozumíte?

Něco zde přečtu.. Dává vám to něco? Jediný důvod, proč jste zde na planetě, je Boží obraz. Nedovolte, aby vám v tom lhal ďábel nebo někdo jiný. Písmo za Písmem dokazuje, že jste zde z jediného důvodu - abyste byli obnoveni zpět do Jeho obrazu. 1 Tim 1:5 "Cílem přikázání je Láska." - Ne požehnání, ne prosperita a zaopatření. Podívejte, pokud Bůh naplní vaše sýpky a stodoly, skvělé, mně to nevadí, ale ujistěte se, že se to nikdy nestane vašim cílem. Já se nebojím požehnání, ale nevyučuji to, protože jsem viděl následující - my jdeme po požehnání a ani nevíme, proč jsme vlastně křesťané. Myslíme si, že jsme křesťané, abychom byli požehnání. A potom, když nepřijde to požehnání, o kterém si myslíme že má přijít, tak jsme na pochybách jak o křesťanství tak o Bohu. A přitom v církvi zpíváme: "On již dokázal svoji velikou Lásku."

Dovolte mi ukázat vám, proč je kříž Ježíše Krista zjevením Boží Lásky. Protože buď je Bůh zoufale osamělý - proč by jinak za nás Bůh umíral na kříži? Takže buď je zoufale osamělý a snaží se upoutat něčí pozornost, nebo se snaží získat přátele podivným způsobem, nebo nevím co... A nebo o nás Bůh ví něco, co jsme zatím neviděli. Protože jak by Ježíš mohl podstoupit to, co podstoupil a vydržet to? Zamyslete se. Cítili jste někdy strach z lidí? Byli jste někdy nervózní

ohledně víry, měli jste někdy chvíli, kdy jste si byli vědomí sebe a i když jste cítili, že chcete něco s někým sdílet, tak jste to neudělali kvůli strachu o sebe, o to, co si pomyslí druzí? Zažili jste to někdy? A zde máme Ježíše, který se narodil, aby zemřel. Ví, že zemře, a ví, že to nebude jen nějaká smrt, ale že bude nepopsatelně zohaven a zbit. Znovu a znovu a znovu říkal svým učedníkům, co se musí stát a jak to bude. Ježíš to věděl. Ježíš sedí u stolu, chystá se lámat chléb - my to nazýváme poslední večeře. Ježíš se chystá ustanovit Novou smlouvu, dát jim znamení - tělo a krev, něco, čeho se budou moci chytout a mít naději - říká: "Nebudu pít z tohoto poháru...", ustanoví Novou smlouvu a přitom se dívá na lidi, kteří se rozprchnou jakmile Ho budou bít. V naší kultuře by z toho byl další zraněný/zničený služebník. Ježíše zrazuje Jidáš a Ježíš to ví, je tam Petr, který ho zapře, ale přitom tam sedí a říká Ježíši, že pro Něj zemře. Všichni také říkají, že pro Něj i zemřou, ale Ježíš už ví, že se všichni rozprchnou. A přes to všechno láme chléb a podává jim ho.

Když Ježíš vstal z mrtvých, tak se učedníci někde schovávali ze strachu před židy. Báli se smrti, milovali své životy a bez ohledu na to, kolik zázraků Ježíš udělal, tak milovali své životy a báli se smrti. Dnes takto stále žije spousta křesťanů. Potom jste chyceni v pasti, protože jste jen "přijali" Ježíše do svého života, namísto aby se Ježíš stal vaším životem. V Janovi 20 Ježíš vstane z mrtvých, Marie si uvědomí, že to je Ježíš, a On jí říká: "Nezdržuj mě, ještě jsem nevystoupil k Otci, ale běž a řekni mým bratřím..." - Ježíš mohl říct: "Běž říct těm neschopným, nespolehlivým, k ničemu učedníkům, kteří říkali jednu věc a zachovali se úplně jinak, kteří nic nezvládli..." - Mohl jim to v těle pěkně naložit. My, jako přirození lidé, bychom to očekávali. On vstane z mrtvých a zatímco se o nich baví s Marií, tak oni se třesou strachy. Nic nezvládli a Ježíš přesto říká: "Běž a řekni mým bratřím..." - Co tím Ježíš říká? Je to výraz pro smlouvu, pro rodinu. Říká tím: "Nerozmyslel jsem si to s vámi, vím kdo jste..." - A oni přitom nic nezvládli dobře. Ježíš vstane z mrtvých a neříká: "Takže kde jsi byl Petře? Hm? Neříkal jsi, že pro mě zemřeš? No to jsme viděli... Měl jsi mě poslouchat, já jsem ti to říkal. Vidíš? Říkal jsem ti, že mě zapřeš! Měl jsem pravdu, co? Petře, kdy už začneš být konečně pokorný? Vždycky si myslíš, že všechno víš. Nevíš snad, že Já jsem ten Učitel, že já jsem zde vůdce?" Pokud by mluvil jako běžný člověk, tak by mohl říct cokoliv podobného a popravdě by nám to dávalo smysl a rozuměli bychom tomu. A přesto jediné, co Ježíš vidí, jsou bratři. Proč? Protože se nedívá na zevnějšek. Neanalyzuje a nesnaží se "pořešit" problémy.

Nebylo by zajímavé vidět Beránka obětovaného před založením světa, jedinou naději lidstva, jak jde zbitý na Golgotu a najednou to začne řešit a chytne se do lidského rozumování a moudrosti? Kdy se najednou nemůže zbavit pomyšlení na Barabáše, což byla pro Něj poslední kapka: "Nestačilo snad co už mně udělali? Musel sem se dívat, jak propouští Barabáše? Bože?" - A takto přemýšlí celou cestu na Golgotu a rozumuje nad tím.

Rozumovali jste někdy nad něčím a dostali se tím do pěkné kaše? Hádejte, kdo vás naučil rozumovat s takovým výsledkem? Pád člověka. Řeknete: "Ale Bůh nás takové stvořil." - NE, takoví jste se stali, když člověk jedl ze stromu. Bůh vás nikdy nestvořil se schopností, abyste si Ho vymluvili. Na Biblické škole vám řeknou: "Nikommu nedovolte, aby vám někdo vzal vaši schopnost uvažovat, Bůh nám dal schopnost uvažovat.." - Ale ne uvažovat bez Něho! "Že by Bůh byl bohatý v milosrdenství?" - Co na to řekneme? Když je Bůh s námi, kdo proti nám!? - Pokud jste schopní si toto vymluvit, tak je jasné, že takové vás Bůh nestvořil. To se stalo, když Eva poslechla ten hlas a Adam ji následoval.

Představte si Ježíše jak říká: "Bože, to je taková bolest, tolik z nich jsem uzdravil a viděl jsem i některé z nich, jak křičeli at' propustí Barabáše a mě ukřižují.." Uvažuje a lituje se a myslí si: "Bože, pokud se doted' nezměnili, jak si můžeme být jistí, že se vůbec někdy změní? Propustit Barabáše? To už bylo příliš moc! Bože, nestačilo snad, že mi udělali všechny ty hrozné věci? Co jsem udělal špatně? Udělal jsem tolik dobra, žehnal jsem, osvobozoval, nakrmil jsem tisíce, rozmnožoval jídlo... A takhle se mi odvděčí? Propustí Barabáše a mě odsoudí?" - Po chvíli takového uvažování se tolik litujete, že už nejste ani schopni vidět cenu těch, za které jdete zemřít. Protože tolik vidíte to, co je

špatné, že nejste schopní vidět to, co je správné. Zažili jste to někdy? Všichni jsme takto žili. A potom mluvíte s kamarádem, který to ohledně těch lidí cítí podobně jako vy, podporujete se v tom a ti lidé už jsou pro vás vyřízení. Vidíte je jako špatné, vypočítavé, ... - Lidé takto mluví o pastorech, vedoucích v církvi, o církvích, přátelích. Říkají: "Viděl jsi teď někdy toho nebo tamtoho?" - Ano - "Nevšiml jsi si, že by se choval nějak divně?" - No, zdálo se mi, že je nějaký zamklý. - "A víš, proč? Já si myslím že ..." - A najednou ho všichni máte za padoucha a přitom se nikdo ani neobtěžoval, aby si s tím dotyčným člověkem promluvil. On jen prošel místností, vy jste ho sotva zahlédli, ale už si myslíte své, a přitom nemáte ani tušení. - To se nazývá pýcha člověka, předsudky. A čím více o tom mluvíte, tím více jste proti té věci, na kterou myslíte.

Ježíš takto nikde v Písmu nežil. Ani když lidé byli úplně mimo - "Když jsme byli ještě hříšníci" - tak On co? - "Poslal svého Syna" - A Ježíš řekl: "Následujte mě." Rozhodněte se ve svém srdci: "Já budu takto žít, protože Milost říká, že to je možné. A jediné, co musím, je opravdu chtít." - Sledujte, jediný důvod, proč byste tak nežili, je ten, že tak nechcete žít. Ale pokud začnete s upřímným "Ano", tak vás milost vezme na to místo. Ale pokud přestanete činit dobro, pokud začnete říkat "Ano, ale... No ale oni... a já nejsem rohožka..." - tak se najednou objeví tyhle práva a hádejte, kde jste k nim přišli? Při pádu člověka, kdy od toho dne člověk začal bojovat sám za sebe. Vezměme si jen to právo "urazit se", být dotčen - většina církve souhlasí, že můžeme být dotčení a pokud se nám něco stane, tak bychom měli být dotčení. - "Cože ti to udělali?" - ... - "Jak je to možné, to opravdu neměli. Nemůžu uvěřit, že se takto zachovali..." Nebo: "Cože ti to udělali? To je hrozné. Pojď drahoušku, modleme se..." - To je nejvíc převrácená situace, takové jednání není vůbec duchovní a tehdy Ježíš není uprostřed, přestože se modlíte. Protože říkáte srdci toho člověka, že se má cítit tak, jak se cítí, neučíte ho Lásku, nepřinášíte svobodu, je to povrchní jednání a říkám vám, že tohoto se milost vůbec neúčastní. Ti lidé pouze získávají váš soucit a sympatie ze skutečnosti, že vám na nich v jejich bolesti záleží. Tohle se děje neustále.

Víte, co takoví lidé dělají? Připojí se k druhým, kteří jsou stejně zranění a mají pro to zranění porozumění a oni se stanou jejich podporou. Pak si vzájemně lížou rány a nikdo není uzdraven, protože podporují postavení a postoje, které musí být ukřižovány. Dává to smysl? Proto je váš vztah s Ježíšem tak nesmírně důležitý. Protože jinak se snažíte od druhých získat to, co může dát pouze On. Takže je možné být jako Ježíši i když vám někdo udělá něco strašně nespravedlivého? Já věřím, že ano. Takže to uzavírám s tím, abyste věděli, že je vaší výsadou jít po tom místě, kdy budete jako On. Co uděláte s tím, co zde dnes mluvím to je na vás, ale lidi, toužím, abyste tento závod běželi dobře. Co uděláte s těmito slovy je na vás, vy jste správci svého vlastního srdce, vy žijete se sebou. A je čas odstranit ten závoj a vyznat všechny tyhle věci a říct: "Končím s tím mít svá práva. Končím s životem pro sebe, končím s přijímáním křesťanské mluvy do svého života, nechám aby se Jeho život stal mým životem." Sledujete? A potom jste osamotě s Ním a řeknete Mu to.

Co je první věc, kterou Ježíš řekl že máme udělat, pokud Ho chceme následovat? V Americe jsme Evangelium převrátili na "modlitbu", aby člověk šel do nebe. Říkáme: "Musíš se modlit tuto modlitbu, abys šel do nebe." - Uděláme motivem "jít do nebe", ale nebe se chce dostat do vás! Ježíš řekl: "Chce-li kdo jít za Mnou, ať prvně..." - co je první na seznamu? Matouš 16. Chce-li mě někdo následovat, chce-li někdo jít za Mnou, tak něco musí prvně udělat. Co je první věc? "Zapřít sám sebe." Proč je první "zapřít sám sebe?" - Protože jste nikdy nebyli stvořeni pro sebe! Byli jste stvořeni pro Jeho obraz. Život pro sebe je největší převráceností na Zemi. - Tj. zkoušet, aby pro vás Bůh něco udělal, snažit se získat požehnání a všechno možné, co se teď [v církvích] učí... Pokud by si to někdo vážně přiznal, tak toto učení přineslo více zklamaných křesťanů, než dokážete spočítat. Máte lidi, kteří usilují o více víry a o lepší víru, aby měli více požehnání a diví se, co je špatně s jejich modlitbami - a všechen čas věnují tomu, aby se dostali na místo, kdy Bůh pro ně něco udělá. A mívají hodnotu a smysl každého dne a Lásku, která má skrze ně proudit do světa kolem nich. No tak, lidi...

Říkám vám, že když se stanete Láskou, tak budete tak svobodní, že ten modlitební seznam věcí, za které jste se modlili, už ani neuvídíte. Pak budete totiž tolik požehnaní, že ani nebudete vědět, co s tím dělat. Vidíte, jak se na mě objeví nadšení, když mluvím o Lásce a vztahu? Taktak se držím, protože musím mluvit dál, ale říkám vám, že moje srdce je více nadšené, než jste schopni rozumět. Protože vám říkám, že se nedíváte na člověka, který má problémy - já mám Otce, který mě miluje, mám Království, mám porozumění a to mění úplně všechno. Zbožnost se spokojeností je velký zisk. Já nepotřebuji, aby se všechny věci dařily dobře, nepotřebuji, aby se všichni kolem mě chovali správně. Jen potřebuji, aby On byl ve mně a On je! A díky němu je každý den skvělý! Hodně cestuji a často létám, takže bych tam mohl sedět jako: "Ale ne, můj let je zpožděný, Bože, proč to dopouštíš? Co jsem udělal špatně? Kde jsem otevřel dveře? Jak mi mohli zrušit let?" - No tak! Všechno bude působit k dobrému, není to přece můj život, vzpomínáte? Není to o mně, takže kvůli tomu nejsem rozhozený, protože někdo kolem mě může zrovna potřebovat Lásku a mám teď na lidi více času.

V letadle si vedle někoho sednete a zeptáte se: "Jak se máš?" Nebo si někdo sedne k vám a ptá se: "Jak se máš, odkud letíš, co jsi tam dělal?" - Opravdu vás to zajímá? S radostí vám odpovím. - A mluvím a mluvím. :D Jsem jako ta hračka s natahovacím provázkem, ale můj provázek se dá natáhnout jen na jednu délku - několik kilometrů. :D - A mluvím a mluvím. :D A když dojde ta nit a vy ji znovu nenatáhnete, tak ji natáhnu já, protože jsem pěkně nažhavený. :D Takovýhle jsem když létám, měli byste to vidět. Minulý týden sem v letadle seděl vedle jednoho muže, který se mě držel oběma rukama a modlil se a ani nevěřil v Boha, ale volal po naději. Podíval se mi přímo do očí a říká: "Pro tebe to je realita! Vidím to ve tvých očích, pro tebe to je skutečné! Jak můžu mít ve svých očích to, co vidím v tvých?" - Vy chcete, aby se vás lidé v letadle ptali na takové otázky! Namísto abychom byli všichni rozmrzelí, protože to je strašný let, odlétali jsme se zpožděním, zase nějaký technický problém s letadlem a následuje spousta peprných slov...

No tak. Nemám Ježíše v sobě, abych si byl vědomý sebe. Nemám ho v sobě, abych se staral o všechny ty věci a přikládal jim takovou důležitost. Mám Ježíše v sobě, aby člověk, který nemá žádnou naději mohl mít naději, protože moje srdce exploduje nadějí bez ohledu na to, zda jsme měli 40 minut zpoždění, nebo ne! Ať jste mi činili dobře, nebo ne... - Vidíte, já jsem již ztratil schopnost plakat kvůli vám - kvůli tomu, co mi někdo udělá. Evangelium mi tuto schopnost vzalo a jediné, co teď můžu, je plakat za vás. Již nikdy nebudu plakat kvůli vám, ale každopádně budu plakat za vás, pokud se někdy dostaneme do takové situace.

Je tak snadné plakat kvůli sobě, když bychom měli plakat za ně. Protože pokud by ti lidé věděli, kdo jsou, tak by neudělali to, co udělali, neřekli by to, co řekli. Kdyby věděli, kdo jste vy, tak by nežili způsobem, jakým žijí. Takže proč si berete jejich slova osobně a dovolíte, aby přebily Pravdu o vašem životě? Proč z nich děláte svého "pána", když On je Pán? Proč nejste nic víc než produktem jejich nedostatku, jejich slepoty? Proč dovolujete té věci, aby se ve vás množila a všichni jsme byli zničení? A pak potřebujeme poradenství, modlitby, uzdravení a vysvobození? - Ne, potřebujeme porozumění a víru. Potřebujete jasně vidět, proč chodíte po této Zemi, protože Ježíš říká: "Chce-li někdo jít za mnou, ať zapře sám sebe." - Proč? Protože jste nebyli nikdy stvořeni pro sebe! - To je podruhé, co to zde říkám. No tak! Přečtěte si návod k mikrovlnce - nesmí se do ní dávat kovové věci. Pokud do ní budete dávat železné předměty, co se s ní stane? Zničíte ji. Přečtěte si příručku Výrobce - ani jeden člověk nebyl stvořen pro sebe! Přečtěte si tu příručku - příručku Stvořitele - toho, který člověka stvořil. On říká, že člověk nebyl stvořen pro sebe a pokud budete pokračovat v životě pro sebe, tak zničíte to, co bylo stvořeno. Takže proč nečiníme pokání - nezměníme své smýšlení, proč se neznovuzrodíme a nevrátíme se ke smyslu našeho stvoření?

Bible říká, že důvod, proč se scházíme je, abychom se navzájem povzbuzovali v Lásce a dobrých skutcích. - Ne abychom získali požehnání. Scházíme se, abychom se navzájem povzbuzovali v tom, o čem to celé je. Ale my jsme to udělali celé o tom, že On je zde pro nás,

namísto aby to bylo o Něm, jak se projevuje skrze nás. A pak máme v církvi zklamané lidi a Nebe vůbec nerozumí, proč jste zklamaní, když na Zemi přišla ta nejlepší zpráva všech dob? Takže nepolevujte v činění dobra. Proč? Protože máte dar - stát se takovými jako je On. Jak naložíte s tím, co vám říkám, je mezi vámi a Bohem - jste si toho vědomí? Lidi, váš život je dar - nedovolte nikomu, ničemu ani žádné myšlence, aby vám nalhali něco jiného. Pokud chováte myšlenky nebo vám třeba přichází myšlenky i jak teď mluvím, pokud tyto myšlenky nepůsobí Život, tak kdo za ně asi může? Protože pokud nepůsobí život, potom nemohou být od dárce Života! Jsou od toho hada, který se vám snaží lhát, abyste stále jedli z toho stromu, abyste měli závoj a byli daleko od Něj, přestože On vás volá k sobě.

Říkám vám, že každý v této místnosti má právo a může k Němu přijít skrze krev Ježíše. Ne aby krev použil jako výmluvu, aby mohl zůstat stejný, ale aby tu možnost přijít skrze krev viděl jako otevřené dveře ke změně. Protože na tom místě - na místě před Ním nemůžete zůstat stejní. Když se probudím, tak poslední věc, na kterou bych myslel, je hřích, hřešení a vykonávání žádostí těla. Na to úplně zapomeňte, můj život je dar! Duch Boží žije ve mně! Jó! A to si jako myslíte, že budu mít problémy? Ani náhodou! Podívejte, v tom letadle byl muž, který potřeboval naději, který mě držel za ruce a zíral mi do očí. Chcete být na takovém místě. Můžu vám říkat takové zkušenosti jednu za druhou a všechny se staly. Děje se to neustále. Proč? Protože jsem zde na Zemi proto, abych vypadal jako můj Otec. To je jediný smysl našeho života - říkám to zde tak extrémně. Zapřete sebe, vezměte svůj kříž... - Co znamená vzít svůj kříž? To znamená projít každou nespravedlností, každou neférovou věcí, čímkoliv, trpět pro činění dobra a přitom nikdy nedovolit hříchu, učiněného proti vám, aby vypůsobil hřích ve vás. To znamená nikdy neodplácet zlé za zlé, ale přemáhat zlo dobrem. Vzít svůj kříž znamená následovat Ježíše - to znamená jednat, jako jednal On - zjevovat Lásku.

Podívejte, pokud zmáčknete pomeranč, tak očekáváte, že vyteče pomerančová šťáva. Pokud by vytekla jablečná šťáva, tak by to bylo divné. Proč není divné, že když zmáčknete křesťana, tak dostanete všechno možné, jenom ne Krista? To by mělo být tak divné! Mělo by být tak divné, že když zmáčknete člověka, který je křesťan - tj. jako "malý" Kristus - Kristovec - a dostanete něco jiného, než Krista. Rozumíte? Co když satan zjistil, že když lidi zmáčkne, tak zjistí, co je v nich, čemu rozumí, čemu nerozumí, čemu věří a čemu nevěří? Co když přichází, aby vyzkoušel vaši víru? Co když přichází vyzkoušet, jaké máte porozumění? Co když si přijde do vás šťouchnout, jen aby viděl vaši reakci? Satan tím podstupuje veliké riziko, protože riskuje, že vás zbuduje a že budete více manifestovat Krista. Ale on je ochotný podstoupit to riziko, protože věří, že pokud do vás bude vrážet dostatečně dlouho a na místo, kde to zabírá, tak vás zlomí, namísto aby vás vybudoval. Ale pokud jste opravdu mrtví sobě a živí Bohu, pokud nepočítáte křivdy, tak bez ohledu na to, co ďábel zkusí, tak reakce je vždy stejná - Ježíš. Takže když se satan dotýká Božích lidí, tak podstupuje veliké riziko. A já věřím, že satan je arogantní. Věřím, že o každém z nás věří, že Boha nemilujeme, že Ho jen potřebujeme. A mezi tím je obrovský rozdíl. Buďte ti, kteří Boha milují, ok? Protože Lásku věří tomu nejlepšímu. Neobžalovávejte Boha, nedávejte Ho k soudu ve své mysli, nedělejte z Něj toho zlého, když On dal svého Syna.

Chystal jsem se předvést vyjádření toho, co znamená kříž, ale neudělal jsem to. Kříž znamená toto - Ježíš visí na kříži a to je důkaz Lásky. Znamená to: "Lidi já zde visím protože vím, kdo jste. Znal jsem vás odpočátku, nebylo učiněno nic, co by nebylo skrze mě. Máte velkou budoucnost, úžasný osud. Nejste kdo si myslíte, že jste a nejste to, co si myslíte, že jste. Já vím, kdo jste, když Já jsem ve vás, a moje smrt stojí za to, abyste žili. Visím zde a umírám, protože vás miluji, protože vím, kdo doopravdy jste. A pokud přijдете ke mně, pokud přejдете ze tmy do světla, tak vám ukáži, kdo doopravdy jste. Takže přijďte ke mně ti, kdo jste obtíženi, kdo nesete břemena, přijďte ke mně a já vám dám odpočinutí. Moje jho je lehké a mé břímě netíží." - Proč? Protože jeho břímě nenese tíhu sebestřednosti. Říkám vám, my sami jsme svým největším nepřítelem. Myslíme si, že našimi největšími nepřáteli je ďábel a lidé, ale přitom jsme to my sami. Já jsem ničil sebe, myslel jsem si, že kdyby vás Bůh změnil, tak by můj život byl lepší. To jsem si dříve myslel. Ničil jsem sám sebe. Žil

jsem na váš úkor a to je antikristovské. Láska pokládá život a my přitom žijeme na úkor druhých. To jsou věci proti naší stvořené hodnotě a smyslu. Uvědomte si to. Celý život jste žili v těch převrácených věcech. Slýchali jste: "Nedělejte si naděje... Jak to vypadá, tak to je... Jak jste si ustlali, tak si i lehnete... Co nevíš, to ti neuškodí..." - Slyšeli jste tyhle výrazy, když jste vyrůstali? Bible říká jejich přesný opak. Jsou to intriky. ||

Něco teď rychle uděláme. Chci se modlit za nemocné a stihneme to, není na to potřeba moc času a Bůh zde přesto bude dělat skvělé věci, ale zatímco teď jemně hrají klávesy, tak chci, abyste opravdu zvážili to, co jsem zde dnes mluvil. Když se zamyslíte, tak toto je velice bezpečné místo, rodinné setkání, chrání to naše srdce od toho, abychom opakovali ty samé staré nechtěné chyby. Neslyšeli jste snad ten výrok: "Co nevíte, to vám neublíží?" Bible říká, že co neznáte, to vás ničí. To je celkem dramatický rozdíl. "Co neznáte vám neublíží versus co neznáte vás ničí." To je ve výsledku dramatický rozdíl. Důvod, proč máme chvíle, jako je tato - tohle není kárání, nikoho nepolíčkují, jste povzbuzováni, abyste chodili ve světle. Bůh takto nevyučuje, aby vám ukázal, kde nejste. Bůh takto vyučuje, aby vám ukázal, k čemu jste povoláni. Bůh takto nemluví skrze kazatele, abyste odsud odcházeli skleslí jako: "Človče, já sem ještě úplně na začátku...", ale abyste odsud odcházeli jako: "Človče, na cestu mi svítí světlo, vidím tu cestu, mám kam jít a jsem nadšený, že můžu vyrůst do Tebe, a jsem nadšený ze všech těch věcí, které jsem slyšel." Sledujete?

Všimněte si, jak převrácené je to sebestředné myšlení - slyší odsouzení, všechno je to o mně - "no takže ti bratře tedy pěkně děkuji, úplně jsi mě odhalil..." - Ne, jen vám je ukázáno, co nejste, aby pro vás bylo opravdu těžké se nadále vydávat věcem, které nejste. Rozumíte? Přečtu... - to je drsné - je to na stránce, kde jsem vám ukazoval dárek, který jsem dostal. To Písmo, které mi Pán právě řekl, abych přečetl - protože jsou asi čtyři, které jsem mohl číst a On řekl čti toto - a je to přesně na stránce, kde mám založenou tu věc, kterou jsem dostal od té paní. ;) To vypadá, jako by věděl...

Najděte si Koloským 1:21. Lidi, co uděláte se svým srdcem... - Potřebujete být dnes osamotě s Bohem, najít si místo, kde s Ním budete moci být sami. Myslím to vážně, dnes povolávám některé lidi na toto místo. I když jste třeba vdaní, tak řekněte svému partnerovi: "Poslyš, já chci udělat, co pastor říkal, nebude ti vadit, když se zavřu sám v místnosti?" - "Jen běž." - Najděte si dnes místo osamotě a řekněte Mu: "Pane, chci vstoupit do všeho, pro co jsi mě stvořil. Jsem před Tvou tváří, přijímám Tvoji Lásku a vycházím z toho, kde jsem byl, a toto chci mnohem více. A přicházím k Tobě a věřím..." - prostě mluvte ze svého srdce.

Pokud bych vám ukázal, jak se modlím já, tak byste to mohli zkoušet napodobovat a mohlo by vás to přemoci, protože mám tento vztah již dlouhou dobu. A můžete se cítit, že se zajímáte, ale dokud vaše srdce bije, tak jste na dobrém místě. Můžete cítit, že nemůžete najít slova - vy ale víte, co chcete říct, že? Takže není snad před Ním všechno odkryté? Jste váženi a souzeni podle plynulosti vaší modlitby a nebo podle svého srdce? Prostě buďte s Ním osamotě a řekněte: "Bože, vím, že můj život je dar a děkuji Ti, že mi to budeš stále víc ukazovat. Právě teď se vzdávám všech svých práv, potřebuji nahlas vyznat, že jsem byl dotknutelný, měl jsem proti lidem tohle a tamto, byl jsem k sobě tak kritický, že jsem viděl chyby na každém člověku. Končím s takovým životem, Ty takto lidi nevidíš, Ty je vidíš pro jejich potenciál, pro jejich stvořenou hodnotu, a to jsou oči, které právě přijímám a děkuji Ti, že mě proměňuješ a i jak teď stojím v této místnosti, tak mě Milost činí více a více podobným Tobě." - Pokud uvolníme víru, tak se takto může modlit každý z nás.

No tak lidi, jinak se vzbudíte a budete se modlit za lepší den, nebo abyste neměli špatný den. A potom si budete velmi vědomí toho, jak probíhal váš den... - a je průšvih. Nebylo by skvělé, kdybychom zjistili, že v těch největších výzvách a v největším protivenství, kterým čelíme, je uvolněno více slávy a Boha, než kdy jindy? A potom bychom najednou ani nevěděli, jak vypadá protivenství, protože to je vždycky pouze příležitost zářit. Řeknete: "Dane, mně se takové kázání

nelíbí, zní to jako bys nás vystavoval problémům." - Co kdybyste byli tak svobodní a byli si tolik vědomí Boha, že by vám satan ani neměl co udělat, protože bez ohledu na to, co by se stalo, byste manifestovali Ježíše? Hádám, že pak bychom jasně vyhrávali. Rozumíte? A řeknu vám, že právě pro to vás dnes Milost vzbudila. Ok? Nikdy nebudete žít takovým způsobem, pokud si před Ním nevyřešíte ve svém srdci, že jste se vzdali všech svých práv, že jste skončili s životem na úkor druhých a s tím, že dovolujete druhým vás určovat. On vás určuje a vy milujete svět kolem vás.

Koloským 1:21 I vás {i mě}, kdysi odcizené a nepřátelské {sledujte, co nás činilo odcizené a nepřátelské} v mysli kvůli zlým skutkům, nyní již usmířil. - Právě způsob, jakým myslíte, vás odcizil od Boha. Vy si myslíte, že to je jen zlo, převrácenost, smilstvo, pornografie... Ale myšlení na sebe je Bohu nepřátelské. Milování světa a věcí ve světě je Bohu nepřátelské. Je napsané, že pokud vás ty věci táhnou, tak ve vás není Boží Láska. Proč? Protože to je proti vaší stvořené hodnotě/smyslu. Takže to, jak myslíte, vás odcizovalo. A dále píše "nyní již" - přestože to byla pravda, tak nyní vás již usmířil. Proč? Protože Bůh viděl dál za to, čím jsme byli motivováni, dál za to, jak jsme žili a věděl, k čemu jsme byli stvořeni. Proto říkám, že smysl vašeho stvoření zvítězil nad tím, co jste předváděli.

Takže Ježíš nezemřel na kříži, protože jste si to zasloužili, Ježíš zemřel na kříži, protože vás stvořil, abyste byli Jeho a Láska nikdy neselehává. Takže Bůh ani ve vašem nejčernějším dni nikdy nepřestal vidět to, pro co jste byli stvořeni. Rozumíte? To je velkolepé! Takže Bůh vás smířil - to znamená, že vás učinil svými přáteli. *22 svým pozemským tělem skrze smrt, aby vás postavil před svou tváří svaté, neposkvrněné a bezúhonné.* - On vás usmířil svým pozemským tělem skrze smrt, aby udělal co? - Aby vás postavil před svou tváří svaté, neposkvrněné a bezúhonné. Udělali jsme snad v tom verši něco my? Udělali jsme něco, abychom si to zasloužili? Jak jsme to četli, je tam snad někde napsané, že my jsme něco udělali? Před chvílí jste byli nepřátelští a nyní jste usmířeni a Bůh nám ukazuje, že jsme víc než to, co nezvládáme vyprodukovat nebo co produkujeme, a Bůh vás skrze krev činí svými přáteli, aby vás postavil před svou tváří svaté, neposkvrněné a bezúhonné.

Pokud vyznáváte svoje hříchy - je Bůh věrný? Odpouští vám všechny hříchy a očišťuje od veškeré nepravosti? Takže pokud vás očišťuje od každé nepravosti - není to jaderná fyzika - pokud vás očišťuje od každé nepravosti, tak co zbude? Spravedlnost. Pokud nezbude žádná nepravost, potom musíte být spravedliví před Bohem. No tak, je to tak jednoduché. Před svou tváří svaté, neposkvrněné a bezúhonné. Sledujte. *23 pokud ovšem zůstáváte založení a pevní ve víře a neodchylujete se od naděje evangelia, jež jste slyšeli...* - Pokud ovšem zůstáváte ve víře, že je to pravda a nedovolíte ničemu, aby to změnilo váš názor. Přesně o tomto tam mluví. Rozumíte? Tohle je pravda a bude to pravda i pro vás, pokud ovšem nepřestanete věřit a ničemu nedovolíte změnit váš názor. Rozumíte? Takže právě na toto místo vás chci teď vzít v modlitbě. Chci, abyste vzali tento dar, který se jmenuje život a dali ho zpět Jemu. Nevím, kde se právě teď nacházíte a co se dnes dělo ve vašem srdci, ale vnímal jsem že je zde spousta lidí, kteří mají závoj a cítí se vyřazení z jejich vztahu s Bohem, ale jsou zde, protože mají usvědčení chodit do církve a dělat věci. - Můžete být vedoucí a žít takovýmto způsobem, můžete být klidně i pastor a žít takto. Ale není to správné.

Bůh nechce, abyste takto žili. To, co děláte, neurčuje to, kdo jste. To kdo jste pochází z vašeho bytí, a pouze z vašeho bytí může plynout vaše děláni. Jinak vám dojde šťáva, budete prázdná nádrž. Proto lidé ve službě vyhoří a vysílí se, protože žijí a jedou na svém daru, jedou na vlně svého daru... Viděli jste někdy surfaře na úžasné vlně? Na okamžik je to velmi působivé, ale co se s vlnou za chvíli stane? Rozplyne se a pak je zpět na pláži a na ničem nejede. Potom musí plavat a pádlovat zpět na moře, aby chytil další vlnu. V přirozenu to je zábava, ale v duchu to není to, pro co jste byli stvořeni. Řeči jako: "Chytni novou vlnu! Chytám novou vlnu... Chytám tuhle vlnu..." - Nechtejte vlny, jste v řece, která nikdy nevysychá - vy nechytáte vlny. - A to není jen nějaká hříčka se slovy! Ok?

Otče, děkuji Ti, že jsi povolal všechny lidi ke Svému srdci, že jsi povolal všechny lidi k Sobě.

Děkuji Ti za vnímání, které jsem dnes měl, a za slovo, které jsem mluvil, nebylo to odsuzující. Slyšel jsem Tvoje srdce, jak touží po svých dětech, jak touží po vztahu, jak touží, aby z lidí spadly závoje, aby v této místnosti nestála žádná vina, odsouzení, hanba, aby vůbec nic nikomu nebránilo v cestě setkat se s Tebou, v obecenství s Tebou, v zůstávání s Tebou. Ne nějaké schůzky, ne hodina denně, ne se někdy sejít, ale rozvíjení vztahu s Tebou, neustálé vědomí Tebe, kdy tohle začnou žít, kdy začnou s Tebou mluvit a mít obecenství a kdy Ty Bože začneš mluvit a mít obecenství s nimi.

Žádám tě, abys každému člověku zde sundal závoj, modlím se, aby nebyly žádné lištičky, které škodí na vinici, aby to co jsi Bože započal, bylo dokonáno. Děkuji Ti, že je to okopáváno, hnojeno, že to zaléváš a svítí na to slunce a děkuji Ti, že to roste. Děkuji Ti, že nikdo zde nedovolí životu, aby mluvil hlasitěji než Pravda. Modlím se, aby Pravda zněla tak hlasitě ve vašich srdcích. Duchu Svatý přijď a mluv k nám a proved' nás odted' každou situací.

No tak, můžete Ho o to požádat, můžete Mu říct, že chcete. Můžete Mu říct: "Pane, vezmi to vážné slovo, které zde ten muž mluvil, ať poznamená moje srdce pro Tvoji slávu, a Duchu Svatý, připomínej mi tyto věci a ukazuj mi je, odhal mi tyhle věci a odstraň ty staré. Bože, mám větší víru ve Tvoji schopnost mě udržet, než ve svoji schopnost padnout... Takže věřím Tvé úžasné Lásce, Bože, a jdu do toho, chci se stát Láskou..."

Celé to je o tom, abyste se stali Láskou, proto všude jezdím, protože cílem přikázání je Láska. A říkám vám, že to je takto jednoduché - vy chcete a řeknete: "Ano, chci se stát Láskou, Duchu Svatý odívej moje srdce v souladu s Otcem." Pán mi před dlouhou dobou ukázal, že se vždy najdou lidé, kteří se nechtějí stát Láskou, ale tak to nemusí být. Jsou to lidé, kteří si chtějí držet práva, která získali pádem člověka. - A Ježíš po vás chce jediné - abyste se vzdali toho, co jste nikdy nebyli stvořeni. Nedovolte, aby vám vládl přirozený rozum, nenechte se ovládat přirozenou moudrostí.

Řekněte: "Jsem připraven zemřít, abych mohl opravdu žít. Takže se vzdávám svého práva mít nějaká práva, abych získal jediné právo - být jako On." Pokud chcete, řekněte teď ne nahlas, ale ve svém srdci: "Otče, tolik se chci stát Láskou, nechci ve svém životě žádnou slabost, nechci počítat křivdy. Chci sílu Lásky, chci vidět v lidech to nejlepší a i když selžou, tak chci být schopen je zachraňovat a obnovovat z čistého srdce, ne z frustrovaného srdce. Nechci nikoho napravovat, protože jsem našťvaný, chci napravovat ze soucitu. Nechci nikoho dávat do latě, nechci ani dávat do latě své děti, protože to přehnaly. Chci ke svým dětem mluvit jediné protože žijí méně, než je jejich hodnota - tj. pokud dělají takové věci, a přitom jsou mnohem víc. Ať vždy dělám všechny věci ze správné a čisté motivace, která přináší největší milost." Pokud to opravdu chcete a teď Mu řeknete, že takto chcete žít, tak jsme dnes udělali skvělou věc. A děkuji Ti Duchu Svatý, že jsi věrný, že děláš úžasnou práci skrz na skrz. Bože děkuji Ti.

Pokud máte ve svém těle jakoukoliv nemoc, postavte se. Rychle prosím povstaňte. Takže všichni, kteří jste dnes zde, můžete po odchodu odsud reagovat jediným způsobem: "Ty mě Bože miluješ, jsi pro mě, děláš ve mně úžasné věci."

Takže se teď dotkněte těch lidí. Otče, děkujeme Ti za tyto lidi, a děkujeme Ti, že děláš skvělé věci. Ve jménu Ježíše buďte uzdraveni! Bože, děkujeme Ti teď za svobodu a že měníš každou situaci díky své obrovské Lásce. Otče děkuji Ti, že v nich budeš jednat i během spánku, i jak se probudí, a když si zítra uvědomí, že se stala změna, že to je úžasné, tak ať to není bez obrovského vědomí Tebe a obrovského vědomí Tvojí Lásky. Bolest, jdeme proti tobě, odejdi v autoritě Ježíšova jména a nikdy se nevracej! Opusť ji a nech ji být, Tělo Kristovo ti přikazuje, nech ji být, ve jménu Ježíše! Otče ať přijde Tvoje velká Láska, přines obnovu do jejího těla ve všech směrech. Ať nezůstane žádná újma. Ve jménu Ježíše.

Ti z z vás, za které jsme se modlili, prosím zvedněte ruce a prostě řekněte: "Otče děkuji Ti, že mě miluješ. Děkuji Ti za to, co ve mně děláš. Věřím Tvojí veliké Lásce, děkuji Ti Otče..." - Chci vás

naučit a pomoci vám zůstat ve vztahu. - "A Otče já sbírám odvahu a raduji se v Tobě. Děkuji Ti za to, co děláš v mém těle." Amen? Amen!